

Газету нагороджено призом АСЖУ "За вагомий внесок у розвиток виду спорту"

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 9 січня 2008 року • № 2 (1954) • Ціна вільна

МАГІЧНЕ «13», АБО — ПОРОБЛЕНО?!

Уже післязавтра, тобто 11 січня, пройде Виконком ФФУ, на якому розглядатиметься одне з найактуальніших питань і цієї зими, й найближчих кількох років – про головного тренера національної збірної. Уже післязавтра Україна дізнається, під чим же керівництвом національна дружина стартує у відборі на ЧС-2010.

Як відомо, з метою визначення головного тренера збірної Федерація футболу України оголосила на своєму сайті голосування за найкращу кандидатуру тренера. Його переможцем став наставник молодіжної збірної Олексій Михайліченко, який набрав 13 відсотків голосів. За ним розташувалися тренер «Дніпра» Олег Протасов і наставник «Металіста» Мирон Маркевич, які набрали по 12 відсотків голосів. Цікаво, що Михайличенко довгий час не був фаворитом даного голосування й левову частку своїх голосів набрав у найостанніший момент.

Такі результати здаються, щонайменше, дивними, оскільки ті ж Маркевич і Протасов за своїми тренерськими досягненнями чи принаймні досвідом переважають молодого фахівця, за плечима якого хоч і є досвід роботи в «Динамо» й у молодіжній збірній України, але ці періоди більше пов'язані з невдачами й провалами, аніж з успіхами і прогресом його команд.

Ми ж бо анітрохи не піддаємо сумніву чесність голосування на сайті ФФУ, як можна? Хіба що в розум людей втрутилася якась потойбічна сила, що змусила не бачити того, що видно неозброєним оком, – не кожен тренер відповідає рівню національної збірної України. І Михайличенко, принаймні зараз, візуально справляє враження саме такого.

Ми спробували запитати в українських фахівців, до слів яких у нас прислухаються, – екс-гравця „Динамо" та найкращого бомбардира чемпіонату світу 1994-го року в складі збірної Росії Олега Саленка та заслуженого тренера України, чемпіона України з «Таврією» Анатолія Заяєва, — думки щодо можливості появи біля керма збірної Олексія Михайличенка. І про те, чи це той тренер, який відповідає її рівню, чи зможе він бути й керівником, і авторитетом, чи вистачить його таланту й досвіду для такої відповідальної роботи?

Див. 2 стор.

ВОНИ ТЕЖ ЗАСЛУЖИЛИ НАЗИВАТИСЯ КЕРМАНИЧЕМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЗБІРНОЇ

Серед фахівців, які гіпотетично є кандидатами на посаду головного тренера збірної України, називалися такі імена, як Мирон Маркевич, Олег Протасов, Павло Яковенко. А ці тренери аж ніяк не менш заслуговують на посаду керівника команди «жовто-блакитних». Усі вони за досвідом переважають того ж таки Олексія Михайличенка. А щодо кожного окремо... Спробуємо «пройтися» по всіх кандидатах персонально.

Мирон МАРКЕВИЧ:

За часів Маркевича в «Металісті» харківський клуб перетворився із потужного середняка на одного з грандів – бронзові медалі, яскравий, хоч і нетривалий, дебют у єврокубках тому свідчення. Хороший тактик, з цікавою методикою роботи, комунікабельний, авторитетний для своїх підопічних.

Олег ПРОТАСОВ:

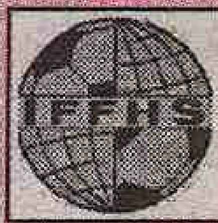
Колишній динамівець, авторитетний як гравець, кумир поколінь, має харизму, досвід роботи за кордоном – «Олімпіакос», «Стяуа». З румунським клубом Олег Валерійович дійшов до півфіналу Кубка УЄФА. Як для тренера, має молодий футбольний вік, сучасний, європейський, погляд на футбол. Лише за кілька років перетворив «Дніпро» на гранда, здатного кинути в Україні виклик «динамівсько-шахтарській» гегемонії. За його керівництва багато молодих гравців заграли в основі команди й почали викликатися до молодіжної збірної України. Такий собі «коваль молодих кадрів». Так само авторитетний для своїх підопічних. А це позитивна якість, оскільки базовою командою збірної останніми роками був «Дніпро». Для таких лідерів команди, як ті ж Шевченко, Воронін, цілком ймовірно був би теж авторитетом

Павло ЯКОВЕНКО:

Його називають одним із найкращих наслідувачів школи Валерія Лобановського. Вимогливий, жорсткий, суворий фахівець – таким запам'ятався в Україні Павло Олександрович. Якщо говорять, що Михайличенко знає зсередини найближчий резерв збірної, то те ж саме можна сказати й про Яковенка. Адже він збудував, випестив ту команду, яка відразу після його відставки «вистрілила» на молодіжному чемпіонаті в Португалії. Він знає й український футбол зсередини. А уявити, що за Яковенка в збірної можуть бути відсутні такі риси, як характер, морально-вольові якості, просто неможливо.

РЕЙТИНГ УСІХ ЧАСІВ І НАРОДІВ

Міжнародна федерація футбольної історії та статистики (IFFHS) опублікувала так званий клубний рейтинг усіх часів, опираючись на результати національних чемпіонатів, кубкових зустрічей і міжнародних клубних турнірів.

Статистика ведеться з 1 січня 1991 року. За підсумками року, клуб, який посів перше місце, отримує 50 очок, володарю другого місця присуджується 49 балів тощо.

«Динамо» в списку розмістилось на 58-му місці (123 очка). Із клубів із пострадянського простору вищу позицію займає лише одна команда – московський «Спартак» (23 місце/278 очок). Зауважимо також, що Україну в рейтингу представляє і донецький «Шахтар». У «гірників» в активі 32 очка і 112-та позиція.

Перші двадцять місць у рейтингу виглядають наступним чином:

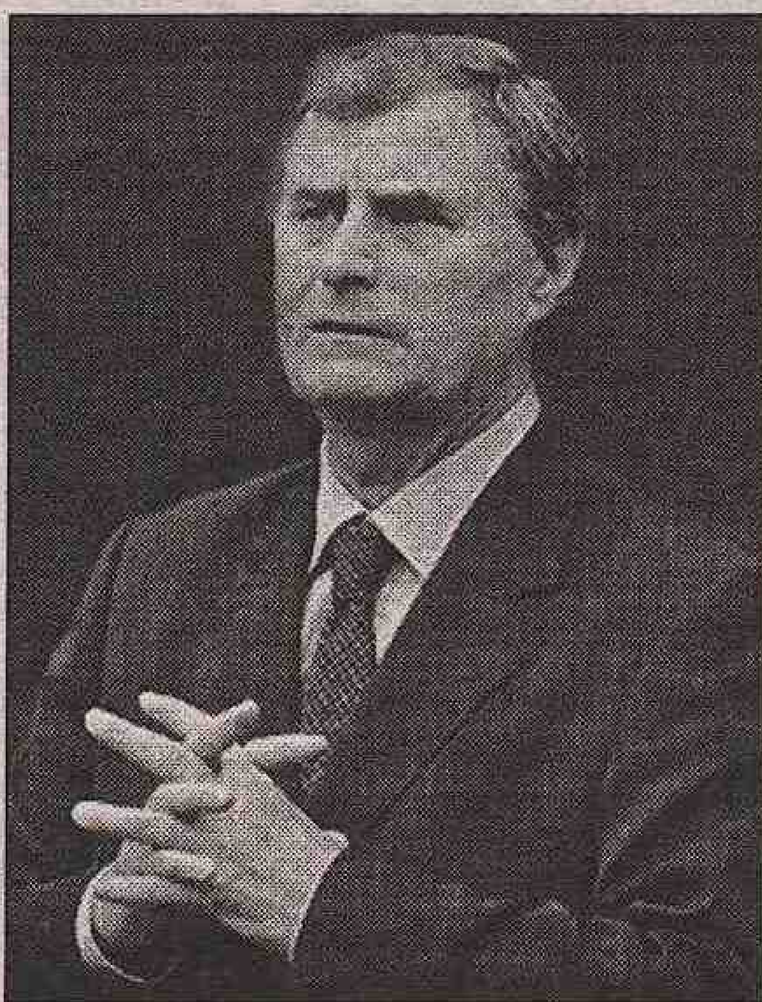
1. «Барселона» (Іспанія) — 670 очков
2. «Ювентус» (Італія) — 584
3. «Манчестер Юнайтед» (Англія) — 579
4. «Реал» (Іспанія) — 570
5. «Мілан» (Італія) — 547
6. «Байєрн» (Німеччина) — 509
7. «Інтер» (Італія) — 488
8. «Рівер Плейт» (Аргентина) — 475
9. «Арсенал» (Англія) — 472
10. «Порту» (Португалія) — 405
11. «Аякс» (Голландія) — 400
12. «Парма» (Італія) — 373
13. «Челсі» (Англія) — 350
14. «Ліверпуль» (Англія) — 344
15. «Лаціо» (Італія) — 342
16. «Валенсія» (Іспанія) — 338
17. «Бока Хуніорс» (Аргентина) — 329
18. «Рома» (Італія) — 319
19. «Рейнджерс» (Шотландія) — 308
20. «Сан-Паулу» (Бразилія) — 290

...58. «ДИНАМО» (КИЇВ, УКРАЇНА) — 123
...112. «ШАХТАР» (ДОНЕЦЬК, УКРАЇНА) — 32

Анатолій БИШОВЕЦЬ:

СЬОГОДНІ СІМДЕСЯТ ВІДСОТКІВ УБОЛІВАЛЬНИКІВ ЗА ТЕ, ЩОБ Я ОЧОЛИВ НАЦІОНАЛЬНУ КОМАНДУ

Колишній наставник московського «Локомотива» Анатолій Бишовець прокоментував ситуацію зі своїм можливим призначенням на пост головного тренера збірної України – його прізвище було вивішене на сайті ФФУ серед кандидатів на пост головного тренера й зайняло там лідируючі позиції, проте згодом ім'я Бишовця зникло з цього списку.

— На турнірі імені Гранаткіна я встиг поспілкуватися з тренерами збірної України, які сказали мені, що, незважаючи на обставини навколо мого імені й репутацію, народ не обдуриш. В Україні сьогодні сімдесят відсотків уболівальників за те, щоб я очолив національну команду. Отже, той, хто копав мені яму, туди й потрапив. Те, що прізвище зникло зі списку, — нормальне явище. До цього я вже звик і спокійно ставлюся. З Григорієм Суркісом я на цю тему не говорив. Як я розумію, це питання не сьогоднішнього дня. До цього повинні дозріти певні умови. Що ж до мого інтересу до роботи головним тренером збірної України, то все залежатиме від того, які будуть умови. Очевидні подвійні стандарти. Якщо говорять, що Бишовець приходить і повинен виграти Кубок Росії, грати в Кубку УЄФА і стати чемпіоном Росії – це одне. Проте приходить Рахімов, і говорять, що йому потрібно дати три роки для того, щоб створити команду. Приходить Блохін, і йому дають стільки ж часу для аналогічної мети. Не бачу рівноцінності підходу. Але ставлення до мене простих людей, уболівальників і захоплює, і приємно хвилює, — сказав Бишовець.

Авторитетна думка

Олег САЛЕНКО:

ГОЛОВНЕ, ЩОБ У МИХАЙЛИЧЕНКА БУЛИ ХОРОШІ ПОМІЧНИКИ, І ЩОБ ЙОМУ НЕ ЗАВАЖАЛИ

Екс-гравець «Динамо» та найкращий бомбардир чемпіонату світу 1994 року в складі збірної Росії Олег Саленко поділився враженнями про те, яким він бачить нового наставника національної збірної України.

— Звичайно, краще, щоб це був вітчизняний тренер, який знає гравців, їхній потенціал. Іноземний фахівець з гучним іменем до нас не прийде, а запрошувати тренера посереднього – ми пройшли вже цей етап.

— Найчастіше у ЗМІ звучить ім'я Олексія Михайличенка...

— Я мав розмову з Льохою (Олексій Михайличенко. – **Прим. авт.**) і зрозумів, що його кандидатура на першому місці. Він знає потенціал найближчого резерву національної збірної. Головне, щоб йому не заважали працювати. І щоб у нього були хороші помічники. Вважаю, що такий варіант прийнятний для нашої збірної.

— Якщо прослідкувати за тренерською кар'єрою Олексія Михайличенка, впадає в очі, що невдач більше, аніж успіхів. На базі тренерського штабу Павла Яковенка, який заклав фундамент, «молодіжка» «вистрілила» на молодіжному чемпіонаті Європи, та потім два відбіркові цикли «молодіжкою» були провалені...

— Це наша молодь так росте. Після тріумфу в Португалії гравці вирішили, що вже стали великими. Що ж до призначення головним тренером національної збірної Олексія Михайличенка, то мене особисто це радує, адже фактично будуватиметься нова команда й акцент робитиметься на нові кадри.

— Тобто оновлення збірної неминуче?

— Звичайно, будуть зміни й ці зміни, впевнений, будуть на краще. Новий тренер будуватиме команду по-новому. Не секрет, що зараз команду треба вибудовувати вже до Євро-2012. А іноземець – що? Раптом потренує рік-два — і йому не сподобається. Ще, дивися, перед 2012-м роком доведеться знову шукати нового тренера. Кому це потрібно?

— Олег Блохін залишив збірну й перейшов до «Москви». Це його помилка чи правильний вчинок? Сталося непередбачене чи те, що мало статися?

— На мою думку, все до того йшло. Він досяг певних висот зі збірною, далі прийшов час, щоб він попрацював на клубному рівні. Треба дивитися далі, вперед.

— Блохін був для своїх гравців авторитетом, мав харизму. Чи може Олексій Михайличенко бути таким авторитетом для своїх підопічних?

— У нього є авторитет як гравця. Для молодого покоління він буде взірцем. З іншого боку, ветерани збірної поступово залишать збірну й залучиться молодь. Це буде команда, яка вже зараз будуватиметься на майбутнє.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Анатолій ЗАЯЄВ:

МИХАЙЛИЧЕНКА ПРИЗНАЧАЮТЬ, БО ІНШОГО ВИБОРУ НЕМАЄ

Один із найавторитетніших вітчизняних фахівців, заслужений тренер України Анатолій Заяєв, охоче поділився думками щодо найближчих перспектив національної збірної України й щодо її нового керманича.

— Свого часу, коли Олег Блохін очолив збірну, він чи то засумував за роботою, чи тому, що не працював в Україні, але відразу зробив потужну заяву й реалізував її. Після чемпіонату світу Олег Володимирович припинив працювати в ній. І останній відбірковий цикл, до Євро-2008 вийшов змазаним. Чому – не знаю, але він наперед віддав перші два місця в групі Італії й Франції. Хтось «проспав» тренера, не зробив належних висновків, не провів з ним серйозної роботи. В результаті, ми втратили такого авторитетного фахівця. Чому найвірогідніше, що буде Олексій Михайличенко? Давайте подивимося на футбольну карту України. Наставник «Таврії» Михайло Фоменко, на моє переконання, не підходить для роботи в збірній. Як клубний тренер він ще може реалізувати себе, але як тренер збірної – навряд чи. У Протасова, на жаль, ще немає такої команди, яка могла б кинути виклик «Шахтарю» та «Динамо», та й ці два клуби усе зроблять для того, щоб не віддати перші місця. Олег Таран не підходить для роботи в збірній, Віталій Шевченко, на моє переконання, – теж. Олександр Заваров ще не доріс до цього рівня.

— Маркевич..?

— Думаю, Мирону Богдановичу зараз найкраще працювати в «Металісті». Він нині на етапі будування нової команди. Мені не пощастило з ним співпрацювати, але, за відгуками, я зрозумів, що це дуже цікавий тренер і чудова людина. В той же час у нього не все гаразд із здоров'ям. Наприклад, цієї зими він, наскільки я зрозумів, був в Америці на лікуванні. А робота тренера національної збірної забирає дуже багато сил. Який з усього вищесказаного висновок? У нас зараз немає яскраво вираженого тренера для національної збірної України. Напевно, тому ФФУ більше схильна до такої кандидатури, як Олексій Михайличенко.

— Тренер, у якого були невдалі періоди в «Динамо» і в «молодіжці»...

— Я думаю, що він уже набив ґуль і пройшов шлях помилок. Він — приємна, комунікабельна людина, а це в тренерській професії теж важливо. А щодо «Динамо», то й за великого Валерія Лобановського теж були ігрові спади, хоча він був видатним тренером. В той же час я не стверджую, що лише Михайличенко вартий бути кандидатом на посаду головного тренера. От якби Протасов очолив збірну – оце був би варіант! Він би, я впевнений, проявив себе з хорошого боку. Подивіться, він почав недавно працювати в Україні, а вже зробив команду, яка, нехай і за певних обставин, але завершила перше коло зимовим чемпіоном. Його методику роботи я вважаю дуже цікавою. Хоча про збірну ми з ним ніколи не говорили, але я стежу за його роботою і переконаний, що він дав би дуже багато збірній.

— Який би не прийшов тренер, команду, напевно, очікуватиме оновлення складу?

— Звичайно. Однак не треба забувати, що залишилось багато гравців, які грали під керівництвом Олега Блохіна. І з ними треба провести дуже серйозну бесіду: чи захочуть вони далі виступати за збірну, чи зможуть вони це фізично. Зараз є багато вікових гравців, і потрібно мати багато сил і амбіцій, щоб виступати на два фронти – в клубі й у збірній. Якщо хтось не хоче грати в національній команді або хоче грати так, як у циклі Євро-2008, то краще таких не запрошувати. У таких турнірах, як відбірковий цикл, слабких суперників не буває! Це означає, що не можна недооцінювати молодшого за рангом суперника й водночас не можна налаштовувати себе на те, що та чи інша команда сильніша за тебе. Подивіться, слабка збірна Росії обіграла вдома англійців, і все – ті «приїхали». Збірна Шотландії поїхала до Франції і на її полі обіграла французів. Наша збірна повинна застосовувати правило — «слабких суперників не буває» не лише до «карликів», а й до грандів. Що стосується оновлення й залучення молоді до збірної, то відразу виникає запитання: а де брати цю молодь? Де футбольні школи, з яких черпати резерви? У нас лише дві футбольні школи – «Динамо» й «Шахтаря». Багато вони дали молоді? Є де цій молоді себе реалізовувати? За тих умов, коли наші гранди скуповують легіонерів.

— Олег Блохін був для своїх гравців авторитетом, мав харизму. Чи зможе, на ваш погляд, Олексій Михайличенко бути для своїх підопічних авторитетом?

— Блохін і Михайличенко – це зовсім різні люди. Блохін відразу зацікавив команду новою ідеєю, а потім змусив повірити підопічних у те, що її можна реалізувати. Але говорити лише про авторитет Блохіна в збірній було б замало. Який авторитет у Григорія Суркіса! Адже він для збірної й для країни зробив дуже багато. Згадайте відбіркові цикли, фінальну частину чемпіонату світу – арбітри міжнародної категорії нас не «топили», а це, я вважаю, заслуга Суркіса, що він зміг підняти імідж нашої країни до того рівня, що з нами в Європі почали рахуватися. Щодо Михайличенка, то, я вважаю, йому потрібні сильні помічники. Кого б не обрали – його чи когось іншого, майбутній керманич національної збірної повинен бути дуже надзвичайним патріотом. І, найголовніше, провести з кожним гравцем, який грав за Блохіна, ґрунтовну бесіду – чи хоче той і чи зможе грати в збірній. Національна команда – це обличчя країни, а не порожній звук. Тим молодим, які прийдуть, потрібно це розтлумачити. Для мене найобразливіше те, що футболісти, які грають навіть у вищій лізі, не все вміють робити, що повинен робити футболіст вищої ліги. Тим більше, якщо це гравець збірної, адже він повинен бути на голову вищим. Мені б дуже хотілося, щоб була така можливість, стати головою дитячо-юнацького футболу в Україні. Заради цього готовий об'їздити всю країну, оскільки усіх, хто хоч раз вдарив по м'ячу, знаю добре...

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

«Карпати»

А ЛЯ МАТУЗАЛЕМ?

Ось так закінчуються казки на кшталт: «Це був мій улюблений клуб. Все життя мріяв грати за нього. Хочу завершити тут свою кар'єру». Незважаючи на всі розповіді президента «Карпат» пана Димінського про те, що Ковель в будь-якому випадку залишиться у Львові, білорус поїхав до Росії в раменський «Сатурн». Ситуація з Леонідом з самого початку викликала підозру – ніхто з керівництва «Карпат» не міг пояснити, що ж там з контрактом Ковеля, окрім запевнень, що він залишиться. Але Леонід уже в Росії й уже розповідає, наскільки рівень тамтешнього чемпіонату вищий від українського. І, що найголовніше, — цитата: «...Та й база просто чудова. Знайомий і з київською, і з донецькою, але тут не гірша». Оце так, а Григорій Михайлович та Ринат Леонідович, перебиваючи один одного, розповідають нам, що аналога динамівській та шахтарській базам немає в усій Європі. Виявляється, є! Та ще й де — у Раменському. Але справа не в цьому. Звичайно, те інтерв'ю, в якому Ковель називає місце, куди він переїхав грати, «просто іншою планетою», не надто приємне для нашого, а особливо львівського, націоналістично налаштованого вуха. Але правда — вона й у Африці правда. І чемпіонат там сильніший, і умови, мабуть, не гірші. Зрозуміло, Ковелю хочеться якогось кар'єрного і, відповідно, матеріального зростання та, звичайно, рівень «Карпат» не відповідає рівню білоруса, але шкода, що наш чемпіонат втратив такого виконавця. Хоч би хтось почухався в цьому напрямку. А «Карпатам» залишається тепер хіба що писати заяви на своєму сайті про те, що в Ковеля контракт з клубом. І писати відкриті гнівні листи на ім'я генерального директора «Сатурна». Та собака гавкає, а караван іде... А може, в Раменському української не розуміють?

Олександр ОЗІРНИЙ.

Що цікавого?

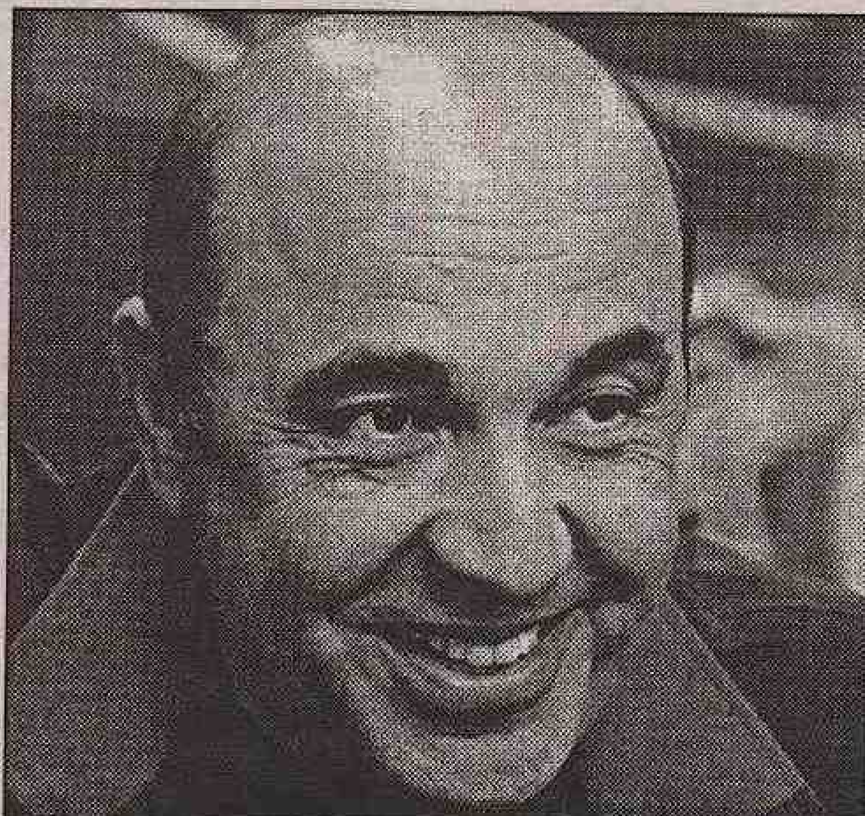
ЧУЄ СЕРЦЕ — ПРО СЕЛЮКА ЩЕ ПОЧУЄМО

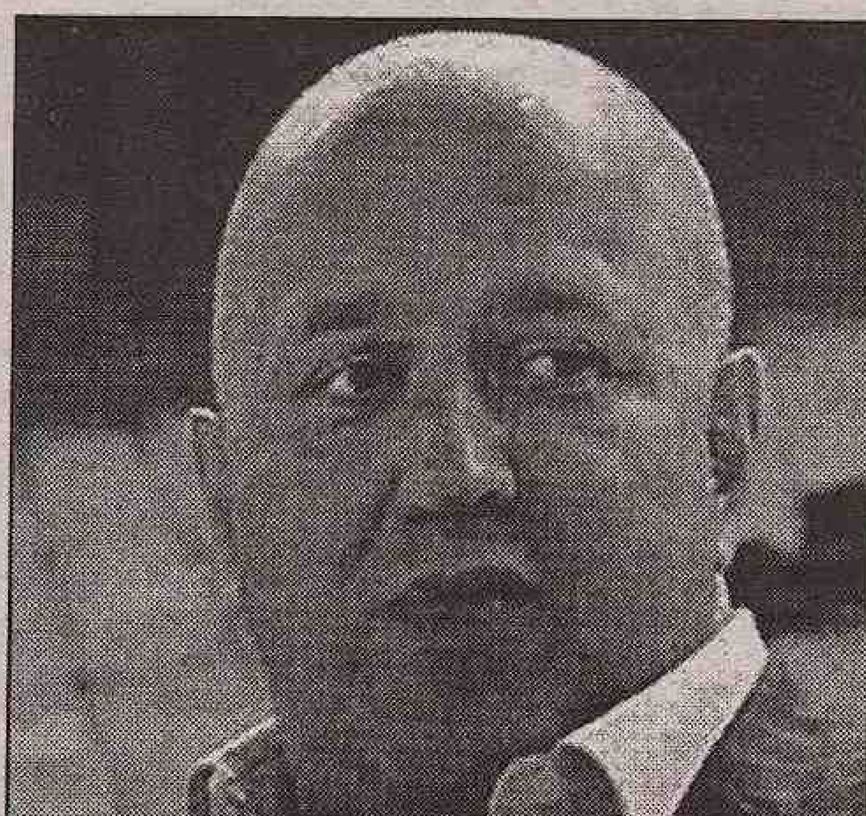
У ПЕНАТАХ... РАБИНОВИЧА!

Ось і завершився в одному з найбагатших і найперспективніших українських клубів черговий історичний етап – керівництво ФК «Металург» (Донецьк) розпрощалося з Дмитром Селюком. Як повідомляє офіційний сайт донецького «Металурга», Селюк залишив пост першого віце-президента донецького клубу за власним бажанням. Хоча, як відомо, фактично Селюк був усунений від роботи в «Металургу» ще на початку грудня, однак жодних офіційних заяв керівництво клубу із цього приводу не робило.

Із керманичем, який проживає в Барселоні, пов'язана, можна сказати, ціла епоха клубу. Команду поповнила низка легіонерів, часом гравці хорошої якості, часом — посередності. Але такого величезного засилля іноземців давно вже не було в українських колективах. Команда просто-таки стала інтернаціональною. Часом «металурги» зникали з команди й виринали в командах західноєвропейських чемпіонатів. Яскравим таким прикладом став Яя Туре, який спочатку в «Олімпіакосі», потім в «Монако», а зараз грає в «Барселоні». Також фактом є й те, що третя за матеріально-фінансовою базою команда в Україні (після «Динамо» й «Шахтаря») припинила боротися не те, що за призові місця, а й взагалі осіла в нижній частині турнірної таблиці. Клуб став таким собі коридором чи гніздом для трансферних операцій.

Ну і, звичайно, запам'ятався «іспанський» керівник, як борець з нинішнім керівництвом українського футболу. Дивна річ: футбольна громадськість України знала віце-президента, який жив за межами України, більше, ніж багатьох функціонерів і фахівців, які живуть і працюють на території країни! А між тим – що є, то є. І за ліміт на легіонерів, і за податок на легіонерів, і за якість арбітражу Селюк воював з ФФУ. Принаймні, досет того, що його знають у футбольній Україні дуже добре.

Після того, як Селюк пішов з клубу, в «Металурзі» почався масовий відтік футболістів, які прийшли в період його роботи, в інші клуби. Так, наставник донеччан Сергій Ященко, розповідаючи про трансферні плани команди під час зимового антракту, зауважив, що курс клубу вибраний саме такий — у складі поступово повинно бути все більше місцевих вихованців. А з команди піде десять-одинадцять легіонерів.

Відразу після того, як Дмитро Дмитрович де-факто вже не був одним із керманичів «Металурга», кілька футболістів перейшли до київського «Арсенала». Тож не дивно, що почали народжуватися плітки про те, що ті чи інші гравці «Металургу», в тому числі й стрижневі, невдовзі поповнять лави киян. Трансферні чутки навіть зачепили одного з найкращих бомбардирів першого кола – Олександра Косиріна. Щоправда, донечани швидко відреагували на це й дали офіційний коментар футболіста, що в нього контракт з клубом і він прагне грати в Донецьку.

Однак, нічого просто так не буває і з нічого не створюється. Президент столичного клубу Вадим Рабинович у висловлюваннях вітчизняним ЗМІ не приховував симпатій до Дмитра Селюка і як до міжнародного трансферного агента і як до функціонера, неодноразово ставлячи питання: чому все ж таки його «попросили» з «Металурга»? Як виявилося, невдовзі Вадим Зіновійович запропонував Дмитру Дмитровичу роботу в «Арсеналі».

— Я знаю, що деякі його заяви викликали роздратування в декого з керманичів ФФУ. Людина має свою точку зору й не боїться її висловлювати. Завдяки Селюку ми вже провели низку вдалих трансферів. Моє враження, що це хороший селекціонер, і я запропонував йому посаду в нашому клубі. Чекаю на відповідь, — заявив Вадим Рабинович.

Поки що не відомо, чи відповів «український іспанець» згодою, однак таку можливість виключати не можна. Тим більше зараз, коли ці маленькі, локальні події проходять на фоні глобальних перетворень в українському футболі: йде процес створення прем'єр-ліги, на фоні якого власники клубів починають відкритіше висловлювати власні позиції стосовно питань легіонерів чи арбітражу тощо. Нагадаю, що Вадим Рабинович уже нажив собі серед суддів, Комітету арбітрів і ФФУ ворогів. Як повідомила пресслужба ФК «Арсенал», керівництво столичного клубу одержало листа від голови Комітету арбітрів Віктора Дердо. У ньому головний арбітр країни, посилаючись на одне з інтерв'ю президента клуба Вадима Рабиновича (у ньому він коментував факт того, що арбітри вкрали в «канонірів» 12 очок), оголосив, що це дискредитація всіх футбольних арбітрів, а тому він вимагає від Федерації футболу України покарати ФК «Арсенал» (Київ). Наскільки відомо, після новорічних свят заяву голови Комітету арбітрів має розглянути Контрольно-дисциплінарний комітет ФФУ.

Хоч як би там було, але критикуючи арбітраж, висловлюючи солідарність з багатьох питаннях, зокрема легіонерів, з президентом «Шахтаря» Ринатом Ахметовим, привселюдно оголосивши, що вважає смішним, коли Григорія Суркіса, президента ФФУ, називають людиною, яка не має жодного стосунку до «Динамо», Вадим Рабинович дав зрозуміти, що його інтереси, переконання й погляди, м'яко кажучи, не збігаються з поглядами ФФУ загалом і її президента, зокрема. А отже, не виключено, що з багатьох питань в особі Дмитра Селюка Рабинович знайде однодумця. Чи й спільника в протистоянні з ФФУ. А якщо додати, що Дмитро Селюк має досвід роботи на міжнародному трансферному ринку, то така співпраця досить логічна. Тут будуть і спільні інтереси, й біснес, і ... прибутки. Отож таку неординарну, скандальну й дещо незвичайну для вітчизняного футболу особу, як Дмитро Селюк, ми, можливо, незабаром почуємо в інформаційному просторі України. Але тепер уже не через донецьке «віконце», а київське.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Актуально

ЩАСТИ ВАМ, ДЯДЮ ТОЛЮ, В АЗЕРБАЙДЖАНІ!

ЕКС-НАСТАВНИК «ДИНАМО» АНАТОЛІЙ ДЕМ'ЯНЕНКО ОЧОЛИВ БАКИНСЬКИЙ «НЕФТЧІ»

Недовго колишній головний тренер «Динамо» Анатолій Дем'яненко залишався без роботи. У вересні, після поразки в Лізі чемпіонів від «Роми», Анатолій Васильович подав у відставку, відійшов від активної тренерської роботи, щоб, так би мовити, перепочити. Звичайно, що була тоді думка – Дем'яненко повернеться до клубної структури «Динамо», яка за багато років стала йому другою сім'єю. Як бачимо, фахівець обрав інший шлях – шлях незалежного тренера, з окремою, своєю, тренерською долею і кар'єрою. Напевно, цей вчинок за своєю характеристикою близький до європейської ментальності – відпрацював у одній команді, щось не вдалося – кидай її, йди із неї, бо не маєш права в ній залишатися, щоб не здавалося збоку ніби таким чином уникаєш відповідальності за результат. На жаль, така гірка доля тренера.

Ніде правди діти, для Дем'яненка, який усе життя як гравець і тренер провів у «Динамо» і, як кажуть, вріс у нього корінням, робота в новому клубі це абсолютно чистий аркуш паперу в тренерській кар'єрі. Фактично це робота з нуля. Чи можна вважати роботу в «Динамо» періодом незалежного фахівця Дем'яненка? Навряд чи. А ось у новому клубі, тим більше в новому чемпіонаті, вкусить Анатолій Васильович першого плоду відповідальності тренера за результат, коли фактично перед однією особою команда, а позаду – надії й сподівання керівництва клубу та тисяч вболівальників. Коли всі негаразди й всі ґулі сипляться на одну голову...

Призначенню Дем'яненка в «Нефтчі», передували постійні розбіжності між керівництвом бакинського клубу й головним тренером команди Властимілом Петржелою. Врешті-решт, вони призвели до відставки чеського фахівця. Контракт з українським фахівцем, як стало відомо, підписано на три з половиною року. До речі, звільнений з бакинського клубу чеський фахівець прокоментував і свій відхід, і призначення Дем'яненка. «За створених умов неможливо було нормально працювати, — відзначив екс-наставник «Нефтчі». — Обіцяли всі необхідні умови. Наприклад, сказали, що до початку другого кола стадіон у селищі Бакиханова буде повністю готовий, і домашні матчі другої половини чемпіонату проводитимуться саме там. Проте газон так і не поліпшили, мовляв, треба багато грошей витратити. Не вважаю, що контракт з новим наставником Анатолієм Дем'яненком можна вважати успіхом для «Нефтчі». Щодо мене, то не вірю, що отримаю хоч копійку, з того, що мені залишилися винні керівники бакинського клубу».

І ось, як уже повідомили місцеві ЗМІ, Анатолій Васильович приступив до роботи. Спочатку новий наставник був представлений гравцям і ознайомив їх зі своїми поглядами на футбол. Також команда провела під його керівництвом перше тренування, де Дем'яненко мав можливість дати першу оцінку потенціалу футболістів.

Після першого кола чемпіонату Азербайджану «Нефтчі» займає третю позицію в турнірній таблиці, програючи лідерові «Олімпіку» шість очок. Окрім великої кількості гравців збірної Азербайджану, в команді виступає кілька відомих українському глядачеві гравців. Пару нападників складають екс-нападник «Чорноморця» Бранімір Субашич, що прийняв місцеве громадянство, і Георгій Адамія, який приїжджав свого часу на перегляд у київське «Динамо». На заміну їм найчастіше виходить Самір Алієв, котрий засвітився у «Волині». Є в команді й українець. 27-річний півзахисник Олександр Чертоганов грав в Україні в запорізькому «Торпедо», Миколаєві, «Олімпії» (Південноукраїнськ), «Спартаку» (Івано-Франківськ) і вже кілька років успішно виступає в Азербайджані. До «Нефтчі» грав за ФК «Баки». Щоправда, українцем його можна назвати з натяжкою, оскільки Олександр зіграв вже п'ятнадцять матчів в складі збірної Азербайджану.

Дав Анатолій Васильович і перше інтерв'ю для azerisport.com. Так, Дем'яненка не здивувало те, що йому запропонували роботу в азербайджанському клубі. Головним у виборі на користь «Нефтчі» для нього стало те, що перед клубом ставлять високі завдання – не

тільки на внутрішній першості, але й у єврокубках. І вже на першому тренуванні гравці «Нефтчі» справили на нього приємне враження. Не виключено, що в тренерський штаб, на допомогу Дем'яненку, приїде працювати хтось із наших земляків. Що ж, хай щастить вам, Анатолію Васильовичу, у ваших починаннях!

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

УСІ ДІЙОВІ ОСОБИ

1. "ДИНАМО" (Київ) – 55 футболістів (13 легіонерів)
Середній вік – 21,5 року

Артем Кичак	16.05.89	4	4п	
Тарас Луценко	01.02.74	8	9п	
Олександр Рибка	10.04.87	6	5п	2
Олександр Алієв	03.02.85	15	18	3
Шахір Белхазуані (Франція)	06.10.86	3	1	(1)
Валентин Белькевич (Білорусь)	27.01.73	13	3	1
Артем Бутенін	03.10.89	8		1
Томіслав Бушич (Хорватія)	02.02.86	8	1	1
Андрій Воронков (Білорусь)	08.02.89	6	1	
Владислав Ващук	02.01.75	4		
Денис Гармаш	19.04.90	6		1(1)
Олег Герасимюк	25.09.86	11	1	
Денис Дедечко	02.07.87	1		1
Папа Діакате (Сенегал)	21.06.84	1		
Олег Допілка	12.03.86	8		
Бадр Ель Каддурі (Марокко)	31.01.81	4		1
Дмитро Єременко	20.06.90	9	1	1
Роман Зозуля	17.11.89	5	1	
Кирило Козлов	27.02.90	1		
Дмитро Коркішко	04.05.90	4		1
Артем Кравець	03.06.89	7	4	
Дмитро Кушніров	01.04.90	5		
Володимир Лисенко	20.04.88	9		1
Сергій Люлька	22.02.90	1		
Хішам Махдуфі (Марокко)	05.08.83	4		
Віталій Мандзюк	24.01.86	6		
Мар'ян Маркович (Сербія)	28.09.81	1		
Артем Милевський	12.01.85	4	1	1
Вадим Мілько	22.08.86	5		
Олег Міщенко	10.10.89	3	1	
Микола Морозюк	17.01.88	4	1	
Камоліддін Мурзоєв (Узбекистан)	17.02.87	10	1	
Олександр Назарчук	01.02.89	2		
Андрій Несмачний	28.02.79	1	1	1
Дмитро Немчанинов	27.01.90	1		1
Мілош Нінкович (Сербія)	25.12.84	7	1	
Денис Олійник	16.06.87	1	2	
Кирило Петров	22.06.90	11		2
Тарас Пінчук	27.04.89	4		
Дмитро Погребняк	06.03.90	1		
Антон Приходько	13.03.89	1		
Сергій Ребров	03.06.74	2	2	
Горан Сабліч (Хорватія)	04.08.79	2		
Олександр Ситник	02.01.85	2	1	1
Павло Степанець	26.05.87	8		(1)
Олександр Степанишин	27.03.88	3		1
Олександр Стеценко	02.03.90	3		
Балаж Фаркаш (Угорщина)	24.04.88	12	3	
Андрій Фартушняк	24.03.89	9		2
Віталій Федорів	21.10.87	7		1
Сергій Федоров	18.02.75	7	1	
Сергій Шевчук	21.09.90	3		
Сергій Шматоваленко	15.01.89	1		
Айїла Юссуф (Нігерія)	04.11.84	1		
Андрій Ярмоленко	23.10.89	8	5	

Автогол: Різван Аблітаров ("Дніпро").

2. "МЕТАЛУРГ" (Запоріжжя) – 38 (3)
Середній вік – 21,1 року

Дмитро Безотосний	15.11.83	9	7п	
Станіслав Богуш	25.10.83	3	1п	
Володимир Жук	30.05.86	6	4п	
Ренат Акчурін	30.04.87	11		
Руслан Борш	04.10.88	13		
Олександр Бриль	19.09.88	9		1
Віталій Вернидуб	17.10.87	1		
Максим Воробей	27.02.91	6		1
Антон Гай	25.02.86	11	3	
Олексій Годин	02.02.83	3		
Ігор Дудник	09.08.85	12		3
Євген Задоя	05.01.91	2		
Тарас Кабанов	23.01.81	16	6	1
Ярема Каваців	10.02.86	3		
Максим Кривий	18.05.88	13		4
Сергій Кривцов	15.03.91	6		1
Тарас Лазарович	22.04.82	1		
Кирило Лобанов	26.12.85	17		2(1)
Андрій Малюк	14.04.88	15	3	2
Сергій Михайлов	19.09.86	8		1
В'ячеслав Міщенко	14.11.87	7		
Іраклій Модебадзе (Грузія)	04.10.84	7	4	(1)
Володимир Мороз (Білорусь)	04.09.85	11	1	3
Сергій Морозов	03.01.86	8	4	1
Андрій Нестеров	02.07.90	5		
Євген Опанасенко	25.08.90	2		
Олег Патяк	28.11.85	15	2	3
Драган Перишич (Сербія)	27.10.79	1		
Євген Пісоцький	22.04.87	13	6	
Андрій Плетньов	08.10.89	8	1	
Андрій Попов	04.07.85	1		
Сергій Рудика	14.06.88	3		2
Євген Сантрапинських	21.10.87	16	3	2
Артем Семененко	02.09.88	16		3(2)
Денис Смирнов	18.06.75	6	3	
Ігор Смолярчук	01.01.89	1		
Тарас Степаненко	08.08.89	1		
Михайло Цимбал	25.04.87	7		1

Автогол: Віталій Момот ("Ворскла").

3. "МЕТАЛІСТ" (Харків) – 30 (2)
Середній вік – 20,4 року

Владислав Леонідов	11.02.90	5	4п	
Денис Сидоренко	18.04.89	14	17п	
Андрій Тлумак	07.03.79	3	0п	
Олексій Антонов	08.05.86	4	1	
Сергій Барилко	05.01.87	18	1	1
Сергій Давидов	16.12.84	11	7	5(2)
Лаша Джакобія (Грузія)	20.08.80	3	2	2
Анатолій Діденко	09.06.82	3	3	
Дмитро Жданкін	01.01.89	1		
Тарас Киктьов	07.11.86	18		1
Владислав Кобзистий	03.03.89	16		2
Сергій Костюк	05.03.86	14	2	2
Олексій Курилов	24.04.88	13	4	6(1)
Олександр Литвяк	14.11.90	1		
Євген Лозовий	25.03.88	13	1	
Оньєкачі Нвоха (Нігерія)	28.02.83	2		
Назарій Нич	23.08.90	2	1	
Богдан Новиков	25.12.89	2		
Павло Осарчук	04.01.88	4		
Руслан Петрович	26.01.89	3		
Владислав Підкопай	15.10.90	11		
Антон Поступаленко	28.08.88	17	1	3(1)
Павло Ребенок	23.07.85	10	1	
Марк Рубан	21.02.90	4		
Роман Світличний	04.01.86	17	4	4
Євген Селін	09.05.88	15	3	3(1)
Владислав Середа	28.02.88	17	5	1
Євген Шаповал	16.08.87	12		1
Валерій Шепель	20.11.88	4		1
Максим Яхно	03.04.88	10	2	1

Автоголи: Олексій Кривошеєв ("Закарпаття"), Дмитро Антонюк ("Шахтар"), Георгій Цимакуридзе ("Зоря").

4. "ШАХТАР" (Донецьк) – 49 (2)
Середній вік – 20,6 року

В'ячеслав Базилевич	07.08.90	1	0п	
Юрій Вірт	04.05.74	3	2п	
Олександр Купальний	21.03.86	7	8п	1
Максим Тельнов	05.07.88	1	0п	
Артем Тетенко	12.02.91	1	0п	
Богдан Шуст	04.03.86	7	11п	
Луїс Адріано (Бразилія)	12.04.87	3	4	
Дмитро Антонюк	04.10.86	16		
Максим Білий	21.06.90	1		
Євген Бредун	10.09.82	2		(1)
Віталій Віценець	03.08.90	1		
Владислав Гольоборов	10.10.83	13	3	2
Євген Гориславський	22.03.89	1		
Андрій Деркач	28.05.85	5		1
Кирило Дорошенко	17.11.89	4		
Максим Драченко	28.01.90	1		
Олег Єрмак	09.03.86	2		
Олег Карамушка	30.04.84	1		
Олександр Касьян	27.01.89	4	2	1
Геннадій Клименко	03.11.89	1		
Антон Книжник	21.07.89	1		
Максим Ковальов	20.03.89	14	2	
Денис Кожанов	13.06.87	17	8	
Юрій Коншин	12.01.89	5		1
Валерій Лебедь	05.01.89	14	3	3
Ігор Луценко	19.04.86	1		
Максим Максименко	28.05.90	1		
Іван Матях	15.02.88	1		
Станіслав Микицей	07.09.89	16	2	3
Олександр Мірошниченко	19.01.86	5		1
Владислав Насібулін	06.07.89	1		
Ігор Оціпко	25.10.85	16	1	1
Станіслав Передистий	17.09.89	3		
Сергій Півненко	19.10.84	17	4	2
В'ячеслав Піднебенной	03.05.88	15	3	4
Олексій Полянський	12.04.86	3		1
Володимир Приймов	02.01.86	4	2	
Олексій Притуляк	12.01.89	1		
Денис Пшеничний	03.01.89	2		1
Ярослав Ракицький	03.08.89	4		
Платон Свиридов	20.11.86	4		1
Сергій Ткаченко	10.02.79	2		
Максим Трусевич	01.08.85	1		
Артем Федецький	26.04.85	1		
Фернандіньо (Бразилія)	04.05.85	1		2
Руслан Фомін	02.03.86	1		1
Вадим Шаврін	15.05.88	12	2	4
Сергій Шевчук	18.06.85	12	4	
Андрій Шибко	13.01.88	17	1	2

5. "МЕТАЛУРГ" (Донецьк) – 32 (12)
Середній вік – 23,7 року

Дмитро Воробйов (Росія)	27.08.77	6	9п	
Костянтин Одольський	05.01.89	3	1п	
Андрій Рябой	26.03.88	10	11п	
Алан (Бразилія)	09.12.87	1		
Євген Атаєв	27.03.85	12		3(1)
Сергій Білозор	15.07.79	1		
Ерол Булут (Німеччина)	30.10.76	1		
Пауло Вог (Бразилія)	07.02.77	4	3	1
Віталій Гаврищ	18.03.86	17		2
Павло Грищенко	06.07.90	10		
Марко Грубелич (Сербія)	23.09.80	1		
Сергій Даниловський	20.08.81	1		2
Абдулає Джире (Кот д'Івуар)	28.02.81	1		
Сергій Діоп (Франція)	29.09.88	14	3	2
Ілля Дорошенко	20.04.88	14	3	
Піус Нельсон Ікедія (Нігерія)	11.07.80	1		
Артем Касьянов	20.04.83	7	2	2
Богдан Кондратюк	19.06.87	17	2	1
Йорді Кройфф (Голландія)	09.02.74	1		
Владислав Лупашко	04.12.86	18		3
Вадим Мельник	16.05.80	1		
Дмитро Назаренко	14.09.87	17		1
Сержіо де Олівейра (Бразилія)	07.06.81	5		1
Ігор Паськів	10.10.88	17		2
Юрій Путраш	29.01.90	5		
Братіслав Ристич (Сербія)	21.01.80	4		
Володимир Романенко	08.06.85	17	1	1
Вадим Сапай	07.02.86	11	1	1
Олександр Ситник	07.07.84	13	8	4
Ігор Тимченко	16.01.86	15	11	2
Даніель Фернандес (Іспанія)	20.01.83	3		
Сергій Чапко	24.01.88	18	4	1

Автогол: Юрій Дано ("Закарпаття").

6. "ВОРСКЛА" (Полтава) – 29 (5)
Середній вік – 21,3 року

Олег Чуваєв	25.10.87	14	9п	
Роман Чумак	01.10.82	17	15п	
Сергій Артюх	29.07.85	6	3	1
Сергій Вовкодав	02.07.88	14		6
Денис Главина (Хорватія)	03.03.86	1		
Олександр Донець	08.11.84	18	2	3
Сергій Дяченко	22.11.84	17	8	3(1)
Олексій Зоря	08.09.88	13		4(1)
Василь Климов	26.06.86	15	4	3
Вадим Кучеревський	11.11.88	12		1
Руслан Левига	31.01.83	3	2	
Каталін Лікіою (Румунія)	20.01.81	12	1	2
Максим Лубенець	28.07.86	13	2	
Олександр Матвеєв	11.11.89	2		1
Андрій Микійчук	17.02.86	12	1	
Віталій Момот	02.04.90	11	1	1
Олександр Ничипорук	26.01.86	15		2
Святослав Новосилецький	27.02.91	4		
Євген Пєсков	22.09.81	5	1	2
Михайло Прядко	12.09.89	13		
Адріан Пуканич	22.06.83	5	2	
Владислав Рудченко	05.04.86	12	4	2
Алєксандар Стоймирович (Сербія)	11.12.82	8	2	2
Віталій Субочев	28.07.88	18	2	1
Дебатік Цуррі (Албанія)	28.12.83	1		
Дмитро Черняк	05.04.90	2		
Володимир Чеснаков	12.11.88	10	2	2
Ігор Швець	14.03.85	10	2	
Ахмед Янузі (Албанія)	08.07.88	6	4	1

7. "КАРПАТИ" (Львів) – 45 (7)
Середній вік – 21,3 року

Богдан Когут	10.02.88	11	17п	2
Георгій Ломая (Грузія)	08.08.79	2	4п	
Юрій Мартищук	22.04.86	1	0п	
Андрій Новак	06.12.88	5	5п	
Вільям Роша Батиста (Бразилія)	27.07.80	1		
Володимир Бідловський	31.05.88	15	2	1
Василь Василів	06.02.88	7		2
Самсон Годвин (Нігерія)	11.11.83	1		
Олег Голодюк	02.01.88	15	3	3(1)
Павло Гордійчук	04.08.90	4	1	
Олександр Гринишин	29.09.90	2		
Володимир Гудима	20.07.90	3		1
Андрій Гурський	30.08.88	18	1	1
Назар Должанський	24.08.90	1		1
Олег Женюх	22.03.87	8		
Хрістіян Кіровскі (Македонія)	12.10.85	6	1	2
Василь Кобин	24.05.85	1		(1)
Леонід Ковель (Білорусь)	29.07.86	1	1	
Михайло Кополовець	29.01.84	5		
Роман Кузик	07.06.89	2		
Ярослав Куцяба	12.04.89	14		2
Микола Лапко	11.10.76	9		1
Сергій Лащенков	24.03.80	1		
Андрій Левчук	19.11.90	1		
Антон Луцик	25.03.87	16	2	3
Ярослав Мартинюк	20.02.89	9	1	1
Ігор Мельник	21.08.86	1		1
Олексій Омельченко	20.06.89	17	5	
Тарас Петрівський	03.02.84	4		
Дмитро Проневич	19.11.84	4		
Сергій Пшеничних	19.11.81	2		
Олексій Родевич	11.08.88	8		1
Андрій Сагайдак	02.01.89	9		
Ярослав Сворак	07.02.89	10	2	1(1)
Олексій Сучков (Білорусь)	10.06.81	5	2	3(1)
Андрій Ткачук	18.11.87	4		
Володимир Федорів	29.07.85	1		
Максим Фещук	25.11.85	10	7	
Юрій Фурта	31.05.88	13	5	1
Назар Химич	06.04.86	17		4
Василь Чоба	02.01.90	1		
Станіслав Чучман	28.01.91	1		
Олег Шкред	01.10.82	8	1	
Олександр Юревич (Білорусь)	08.08.79	2		
Тарас Яворський	09.06.89	1		

8. "ДНІПРО" (Дніпропетровськ) – 32 (5)
Середній вік – 20,5 року

Ігор Варцаба	28.01.91	2	0п	
Антон Каніболоцький	16.05.88	12	18п	
Денис Шеліхов	23.06.89	8	12п	
Різван Аблітаров	18.04.89	13		6
Костянтин Балабанов	13.08.82	9	7	3
Євген Баришников	01.08.88	16	3	3
Младен Бартулович (Хорватія)	05.10.86	5	2	
Руслан Бідненко	20.07.81	4		1
Юрій Бровченко	25.01.88	14	1	1(2)
Ігор Гордя	03.04.88	15	2	3
Денис Гришин	11.01.89	13		1
Де Олівейра Давідсон (Бразилія)	18.07.81	2		
Сергій Дячук	11.09.89	9	1	1
Андрій Єщенко (Росія)	09.02.84	4		
Максим Зайнчковський	13.02.88	16	1	7
Віталій Каверін	04.09.90	14	4	
Джаба Канкава (Грузія)	18.03.86	1	1	
Артур Карноза	02.08.90	11	2	3

Євген Коноплянка	29.09.89	14	8	3
Володимир Коробка	22.07.89	8	1	
Іван Короткий	05.07.88	10		
Антон Кравченко	23.03.91	14		3
Костянтин Кравченко	24.09.86	1		
Дмитро Льопа	23.11.88	2	1	
Дмитро Лянцевич (Білорусь)	20.06.83	9		4
Олександр Максимов	13.02.85	7	1	
Сергій Матюхин	21.03.80	3		
Микола Морозюк	17.01.88	8	1	2
Дмитро Побережник	01.11.90	3		
Тарас Розізнаний	06.10.90	5	1	1(1)
В'ячеслав Свідерський	01.01.79	6		
Євген Шахов	30.11.90	13	8	1

Автогол: Максим Крупенін ("Нафтовик-Укрнафта")

9. "ЗОРЯ" (Луганськ) – 41 (6)
Середній вік – 22,7 року

Шаміль Ваммаєв	12.06.89	1	1п	
Антон Іванов	19.04.86	1	3п	
Андрій Комарницький	02.02.82	1	1п	
Андрій Нікітін	08.01.72	10	7п	
Богдан Пацюк	20.02.90	3	11п	
Ненад Раїч (Сербія)	28.12.82	5	10п	
Олександр Білик	13.05.90	1		
Антон Голембієвський	15.05.87	3		
Олександр Головченко	04.02.90	6		1
Дмитро Горбушин	31.05.86	2		
Марат Даудов	03.08.89	2		1
Сергій Дмитрієв	03.11.78	10		3
Владімір Зеленбаба (Сербія)	06.02.82	9		1
Сергій Ільїн	10.01.87	15	3	
Віталій Казанков	26.04.84	14	2	1
Михайло Кварквія	09.06.87	5		
Василь Костюк	09.02.89	8	3	3(1)
Максим Кременчуцький	25.01.86	15	1	6
Сергій Кудлай	21.04.86	1		(1)
Ігор Леонов	28.03.89	13	2	1
Іван Матяж	15.02.88	12	1	3
Володимир Найко	17.01.88	10		2
Павло Новицький	08.02.87	13	1	2
Владислав Огіря	03.04.90	10		
Валентин Платонов	15.01.77	1		
Олександр Половков	04.10.79	5		1
Олександр Попович (Молдова)	09.04.77	2		
Юриця Пуліз (Хорватія)	13.12.79	1		
Руслан Романов	02.02.89	2		
Артем Савін	20.01.81	3		1
Тауфік Салхі (Туніс)	21.08.79	13	1	
Сергій Симінін	09.10.87	1		
Ігор Столярчук	13.08.89	7	2	1
Валерій Страхов	06.04.87	15	1	2
Юрій Ткачов	06.06.86	2		
Дмитро Ховбоша	05.02.89	15		1
Юрій Целих	18.04.79	6	2	
Георгій Цимакуридзе (Грузія)	10.11.83	12	1	5(1)
Євген Чальцев	26.04.90	4		
Володимир Яксманицький	04.02.77	1		
Олександр Янченко	16.05.86	16		3

10. "ЧОРНОМОРЕЦЬ" (Одеса) – 38 (7)
Середній вік – 22,1 року

Володимир Гаєв (Білорусь)	28.10.77	6	5п	
Денис Монін	02.06.89	1	0п	
Євген Паст	16.03.88	8	15п	
Євген Ширяєв	22.02.84	8	9п	
Артем Азицький	17.09.87	13	5	1
Віталій Балашов	07.02.91	1		
Єгор Бідний	27.06.88	16		1(1)
Іван Бобко	10.12.90	12		
Роман Бочкур	27.08.87	12		3
Ігор Бугайов (Молдова)	26.06.84	8	3	2
Ринар Валєєв	22.08.87	6	1	1
Руслан Валєєв	31.10.81	12	2	4
Денис Васін	04.03.89	10	2	1
Дмитро Владов	12.03.90	11	1	1
Максим Гавриленко	18.08.91	8		
Руслан Гилазєв	07.01.77	5	2	1
Марко Йованович (Сербія)	21.10.78	4		
Олександр Каблаш	05.09.89	3	1	
Павел Кирильчик (Білорусь)	04.01.81	4		1
Андрій Кирлик	21.11.74	1	1	1
Дмитро Колода	19.06.89	18	2	1
Василь Кордюк	05.04.87	17		3
Андрій Корнєв	01.11.78	1		1
Микола Лисий	27.05.89	12		
Ігор Лозо (Хорватія)	02.03.84	7	1	2
Сергій Мельник	04.09.88	14		
Кахабер Мжаванадзе (Грузія)	02.10.78	4		
Дмитро Момотенко	06.01.88	17		2
Сергій Осипов (Росія)	10.07.78	6		
Євген Піцик	22.06.88	10		
Сергій Політило	09.01.89	7	2	2
Валентин Полтавець	18.04.75	1	1	
Денис Саливон	26.03.90	4		
Ігор Силантьєв	03.01.91	2		
Сергій Цимбалар	18.12.88	1		
Олег Шандрук	30.01.83	4		
Олександр Якименко	05.09.88	16	2	3
Костянтин Ярошенко	12.09.86	2	1	

11. "КРИВБАС" (Кривий Ріг) – 36 (1)
Середній вік – 20,1 року

Андрій Бичко	03.04.90	3	3п	
Євген Боровик	02.03.85	1	3п	
Олександр Давидов	24.03.88	1	3п	
Богдан Колядюк	19.01.89	1	0п	
Олег Остапенко	27.10.77	5	11п	
Дмитро Пуговкін	02.01.87	11	20п	
Михайло Бабенко	24.01.90	12		2
Максим Барабуха	31.08.87	10		3
Роман Березняк	17.06.87	1		
Андрій Богомазов	15.07.89	13		
Антон Бондарчук	20.02.90	1		
Ігор Бука	21.03.90	14		2
Сергій Васильєв	31.03.89	4		1
Андрій Голуб	23.11.87	13		1
Андрій Гончаренко	08.09.89	18	1	3
Андрій Григорик	31.03.88	17	1	6
Василь Грицук	21.11.87	14	6	3
Євген Давиденко	13.01.90	1		
Андрій Євсюков	07.01.87	5		
Патрік Ібанда (Камерун)	05.09.78	1		
Олександр Іващенко	19.02.85	2		1
Роман Кисляков	02.05.88	12		
Петро Ковальчук	28.05.84	7		1(1)
Юрій Коломієць	22.03.90	15	3	3
Антон Корольчук	09.03.87	12	2	2
Сергій Костюков	02.07.89	12		
Іван Кучеренко	06.01.87	15		3(3)
В'ячеслав Озюм	09.03.88	16		
Віталій Павлов	25.06.89	9		2
Дмитро Панкратов	27.03.89	2		
Олексій Продан	17.02.88	3		
Вадим Проноза	03.01.90	10		3
В'ячеслав Рябов	21.06.89	4		
Григорій Сахнюк	11.01.87	12	3	2
Ігор Сокольнянський	17.06.88	14	4	
Андрій Хрипко	17.03.88	1		1

Автогол: Мінья Попович ("Закарпаття").

12. ФК "ХАРКІВ" (Харків) – 29 (3)
Середній вік – 22,5 року

Микола Павленко	07.05.79	5	11п	
Дмитро Стойко	03.02.75	1	1п	
Ігор Ходанович	07.04.89	15	29п	
Ігор Шавченко	04.03.91	5	2п	
Олександр Афанасьєв	13.03.87	17	1	5
Максим Білий	27.04.89	6		1
Іван Войтенко	13.04.89	16	1	1
Олексій Городов	28.08.78			
Вадим Гостєв	08.11.88	10	1	1
Микола Гріченко	27.02.86	8		2
Віталій Жеребцов	22.05.88	18	7	1
Олег Карамушка	30.04.84	1		
Віталій Комарницький	02.08.81	3		
Павло Лобцов	09.01.88	18	2	3
Ілля Мурга	02.08.89	18	1	2
Родіон Нагинайлов	06.08.89	13		3(1)
Гуванчмухамед Овеков (Туркменистан)	02.02.81	3	1	(1)
Віталій Ольховий	10.01.90	14		
Владислав Паламарчук	29.08.89	10		5
Олексій Панковець (Білорусь)	18.04.81	8		
Олександр Піхур	25.08.82	11	3	1
Руслан Платон	12.01.82	3		1
Олександр Процюк	01.02.89	18	3	
Андерсон Рибейру (Бразилія)	02.07.81	1		
Артур Сірик	17.02.89	16	2	4
Андрій Смалько	22.01.81	1		
Андрій Соколенко	08.06.78	1		
Артем Федецький	26.04.85	1		
Дмитро Федота	25.09.88	15		2(1)

13. "НАФТОВИК-УКРНАФТА" (Охтирка) – 41 (1)
Середній вік – 23,8 року

Артем Кусляй	07.07.81	1	1п	
Андрій Мельничук	14.11.78	6	13п	
Сергій Нестеренко	02.06.88	3	5п	
Андрій Сиротюк	10.08.78	3	4п	
Василь Шпук	16.02.89	8	13п	
Олександр Агарін	24.06.73	2		
Єгор Азбукин	03.10.88	6		1
Віталій Андрухов	07.09.90	12		1
Вадим Антипов	11.09.88	18	5	3
Дмитро Башлай	25.04.90	13		3
Дмитро Бриж	16.04.87	10	1	1
Едуард Валуца (Молдова)	09.04.79	4		
Володимир Гапон	03.08.79	7	2	1(1)
Олег Давидов	29.03.82	7		(1)
Руслан Зейналов	19.06.82	5		3
Сергій Ілляшук	28.01.81	17		4
Дмитро Іщенко	02.09.91	1		
Роман Каракевич	13.11.81	5	4	2
Сергій Карпенко	19.05.81	2		
Андрій Кикоть	07.06.84	10	4	3
Юрій Козін	03.01.89	16		3
Артем Кравчук	25.06.88	17		2
Анатолій Кретов	22.07.76	1		
Максим Крупенін	29.04.89	16		
Андрій Куценко	30.05.79	1		
Ілля Левентань	10.02.88	7	1	1
Олег Михайлів	16.11.86	14	3	1
Володимир Олефір	26.02.80	1		
Дмитро Пархоменко	24.10.78	6		2
Андрій Пісний	20.09.80	3		
Олег Птачик	14.11.81	2		
В'ячеслав Сердюк	28.01.85			
Сергій Снитко	31.03.75	2		
Денис Сопітько	30.10.91	2		1
Василь Товкацький	14.01.83	10	2	4
Юрій Турчин	25.01.87	16		
Вадим Харченко	07.12.75	1		
Артур Хмара	28.02.90	3		
Євген Чуприна	24.04.84	15		1(1)
В'ячеслав Шарпар	02.06.87	5		1
Олег Шептицький	01.09.86	6		2

Автогол: Кирило Петров ("Динамо")

В анульованому матчі "Закарпаття" – "Нафтовик-Укрнафта" (1:3), голи у охтирчан забивали: Володимир Гапон, Олег Давидов та Андрій Кикоть; пропустив – Василь Шпук.

14. "ТАВРІЯ" (Симферополь) – 36 (5)
Середній вік – 21,8 року

Борис Андренко	28.05.91	8	22п	
Юрій Кисилиця	01.05.87	3	8п	
Дмитро Козаченко	11.01.82	6	3п	1
Андрій Крадінов	05.02.91	2	1п	
Володимир Мачуга	11.06.90	1	4п	
Василь Бєлевцев	17.09.89	18	2	2
Тимофій Бойко	06.09.88	5		4
Андрій Бойко	27.04.81	1		
Неріюс Василяускас (Литва)	20.06.77	8	1	1
Аудрюс Вейкутис (Литва)	23.07.79	11		
Ігор Вигоняйло	28.02.87	2		
Євген Гайдаш	26.01.89	14		3
Ілля Галюза	16.11.79	1	1	1
Кирило Давидов	06.11.88	17		
Денис Дмитрієв	11.03.89	6		
Андрій Зборовський	25.02.86	7		3
Ірмартас Зельмикас (Литва)	03.01.80	7	1	4
Андрюс Йокшас (Литва)	12.01.79	1		
Павло Катков	29.06.81	11	1	(1)
Євген Кванін	27.04.86	4		
Артур Комендантов	30.06.90	1		
Євген Линьов (Білорусь)	27.10.80	12	3	5
Олексій Марчуков	22.01.90	3		
Павло Місько	12.02.90	4		
Артур Попов	06.08.90	3		
Віталій Розгон	23.03.80	17		7
Дмитро Семенов	09.04.88	17		2
Максим Семенюк	24.02.87	8		
Богдан Слука	12.09.88	13		1
Ігор Солнцев	08.10.89	15	1	1
Денис Стоян	24.08.81	2		
Сергій Таран	27.07.88	13		1(1)
Амехтан Тохтаров	27.10.87	14	1	
Сергій Ференчак	27.04.84	3		(1)
Максим Хаблов	08.01.88	18	2	3
Сергій Шевченко	21.07.89	15		

15. "АРСЕНАЛ" (Київ) – 30 (3)
Середній вік – 22,6 року

Євген Букша	26.01.90	5	4п	
Вадим Деонас	25.07.75	2	3п	
Сергій Погорілий	28.07.86	9	17п	
Віталій Рева	19.11.74	2	6п	
Владислав Сямін	13.07.87	4	8п	
Дмитро Бабич	16.04.87	8		1(1)
Олександр Батальський	28.10.86	13	2	1
Сендлей Біто (Голландія)	20.07.83	1		
Тарас Бутрак	19.09.90	10	1	2(1)
Нікіта Гавриленко	13.06.88	13		
Марк Гришанович	18.07.87	13		4
Ігор Дідик	02.01.90	2		1
Чамба Ессола (Франція)	13.12.81	2	1	
Євген Євсєєв	16.04.87	14		7
Валерій Заваров	16.08.88	14		2
Ярослав Захаревич	24.09.89	13	1	2
Павло Карлов	07.11.89	17		4
Сергій Литовченко	30.01.79	2		
Владислав Мельник	07.10.90	11		1
Віталій Нечай	04.01.89	6		1
Дмитро Парфьонов	11.09.74	3		
Івіца Пирич (Хорватія)	24.01.77	6		
Андрій Распопов	25.06.78	5	2	2
Вадим Рибальченко	24.11.88	15	7	2
Андрій Свириденко	02.08.90	7		
Євген Селезньов	20.07.85	4		3
Дмитро Сліпецький	16.07.87	13		2
Артем Старгородський	17.01.82	11	1	
Руслан Ярош	31.08.79	17	1	3
Андрій Ятленко	17.10.88	16		1

16. "ЗАКАРПАТТЯ" (Ужгород) – 43 (4)
Середній вік – 21,2 року

Руслан Кут	29.01.90	4	11п	
Олександр Надь	02.09.85	7	15п	
Всеволод Романенко	24.03.77	7	11п	
Юрій Славік	06.05.89	6	24п	
Кахабер Аладашвілі (Грузія)	11.08.83	1		
Роланд Боднар	10.07.90	2		
Володимир Браїла	21.08.78	1		
Мирослав Бундаш	22.12.76	2		
Олександр Бурий	16.03.83	1	1	
Ярослав Вишняк	22.07.82	3		1
Андрій Вітошинський	21.02.81	1		
Олег Головко	04.12.88	3		2
Роберт Давід	01.08.89	5		
Юрій Дано	29.03.88	12		1(1)
Олексій Деревинський	15.05.89	14		1
Едді Домбрайє (Нігерія)	11.11.79	2		
Андрій Донець	03.01.81	7		1
Михайло Дутчук	07.09.90	5		
Сергій Зелді	13.06.86	13	2	2(1)
Максим Зінаков	02.10.89	11	1	1
Анатолій Коваль	03.04.89	14		
Андрій Ковальчук	20.02.89	13		2
Ласло Костьо	30.09.90	9		2
Олексій Кривошеєв	22.02.84	1		
Михайло Крьока	18.04.88	12		1
Павло Ксьонз	02.01.87	5		1
Іван Кузьма	12.10.90	1		
Богдан Куклишин	22.03.90	4	1	1
Олександр Логойда	02.01.90	15		3
Владислав Микуляк	30.08.84	1		
Микола Міщенко	08.07.90	8		
Денис Нагірний	13.09.88	10		
Ігор Нагірний	04.06.89	8		
Олександр Пакош	29.05.87	1		1
Мінья Попович (Сербія)	23.01.83	9		2
Олександр Смагін	29.07.90	17		
Максим Стадник	20.01.85	4		
Юрій Утцюський	05.11.90	9		2
Михайло Фабрицій	04.11.90	8	1	
Олександр Цубина	30.10.90	17		
Ігор Чучман	15.02.85	2		
Ігор Шопін	15.06.78	1		1
Олександр Шуфрич	06.11.88	6		

В анульованому матчі "Закарпаття" – "Нафтовик-Укрнафта" (1:3), гол у ужгородців забив Сергій Зелді; пропустили – Всеволод Романенко (2) та Олександр Надь (1).

Примітки. *Після прізвища футболіста вказано дату народження, кількість проведених матчів, кількість забитих (пропущених) м'ячів, кількість попереджень (у дужках – вилучень). Два попередження в одному матчі враховані як вилучення.*

Виділені футболісти, які виступали за основний склад своєї команди.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

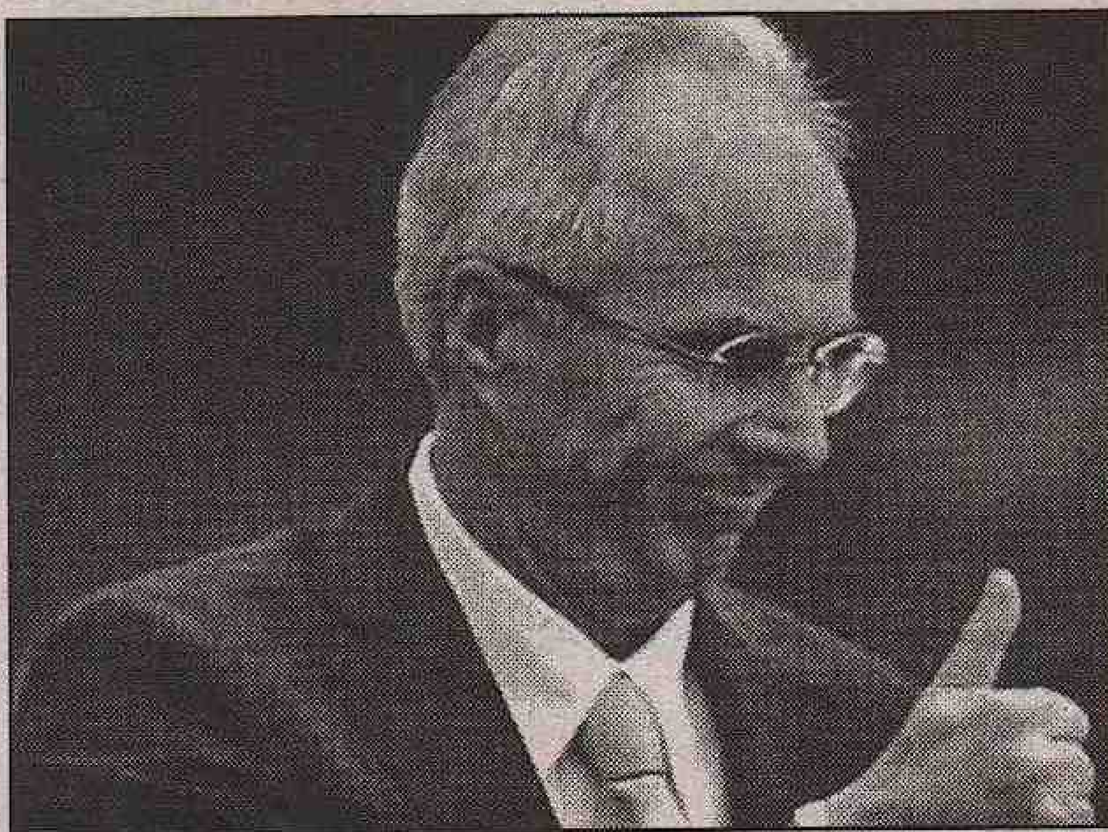
ЯК ЕРІКССОН ПОЛЮБИВ ЕЛАНО

Ще років п'ять тому ми могли лише мріяти, щоб у чемпіонаті України грали мегазірки з далекого зарубіжжя. Але час не стоїть на місці, і мрії потроху починаються здійснюватися. Вже не спостерігаємо такого масового засилля легіонерів другого сорту. Навпаки, до України починають їхати гравці провідних європейських національних чемпіонатів. Хоча й з команд другого ешелону, але, все ж таки...

До цього року чемпіонат України ставав для потенційних зірок фінішем у їхній професійній кар'єрі. Це й зрозуміло, адже рівень чемпіонату не відповідає рівню цих футболістів. І якщо хтось з них залишиться в нашому футболі більше, ніж на два-три роки, можна з впевненістю на 99,9 відсотка сказати, що майбутнє футболіста приречене. Під словом майбутнє я маю на увазі те, що він втратив шанс заграти в сильнішому європейському чемпіонаті. Ні, звісно, в нашому чемпіонаті він буде котуватися ще досить довго, але про Захід йому годі вже мріяти.

В нашому чемпіонаті є два клуби, до яких їдуть футболісти з ім'ям. Не секрет, що ці персоналії їдуть до «Динамо» та «Шахтаря», щоб засвітитися в Лізі чемпіонів.

«Шахтар» — відмінний трамплін для того, щоб потім перейти у великий європейський клуб: «За Вілліаном і Ілсиньо стежитимуть найбільші європейські клуби. Якщо вони продемонструють своє вміння і талант, то дуже скоро гратимуть за них», — це думка півоборонця збірної Бразилії Елано Блумера.

Елано – унікальний екземпляр для українського футболу. Він — перший футболіст, який конкретно сказав українському футболу – «ні». Він дав зрозуміти босам донецького «Шахтаря», що грати за «гірників» до завершення контракту не збирається. Його вабила Європа. Блумер поставив собі за ціль грати в престижному чемпіонаті, адже він уже був гравцем команди п'ятиразових чемпіонів світу. Елано став, до речі, також першим футболістом в українському чемпіонаті, хто виступав за збірну Бразилії.

«Наша сім'я була дуже бідною, в нас абсолютно не було грошей», — розповідає Елано. — «Я звик водитися із старшими хлопцями, які потім могли віддати мені своє поношене взуття. Головною фігурою в моєму житті був батько. Незважаючи на те, що в нас не було грошей, він підтримував мене, як міг».

Дитинство Елано нагадує біографію більшості майбутніх зірок світового футболу. Елано загартовувався, як і більшість інших бразильських юнаків. Чому саме він пробився у великий футбол, а не, скажімо, якийсь Педріньйо? Усе просто – в Елано поєднано ключові фактичного успіху: талант від природи, працездатність і, що найголовніше, характер, амбіції. Волю до самовдосконалення ми могли побачити в Елано наприкінці виступів за «Шахтар». Блумер останні півроку грав за «гірників», відверто зберігаючи себе й свої ноги для збірної Бразилії та майбутнього клубу. Не дивно, що тренер донеччан Луческу не завжди знаходив для бразильця місце в основі.

Незважаючи на відсутність стабільної ігрової практики в «Шахтарі», тренер чудесників м'яча Дунга запросив Елано до лав національної збірної на Копа Америка-2007. Оцінити гру Елано на Кубку Америки можна подвійно. Бразилія стала переможцем турніру – фактор на користь Блумера, але його гра не дуже вражала. Вже в першій грі проти мексиканців Елано замінили на 46-й хвилині, а селесао поступилося ацтекам — 0:2. До речі, героєм тієї зустрічі став майбутній донеччанин Кастильо, який через півроку приєднається до Елано в «Манчестер Сіті». З потугами бразильці тоді вийшли з групи, але наш герой втратив місце в основі. У чвертьфінальній грі проти чилійців, яка завершилася з розгромним рахунком 6:1 на користь селесао, Елано з'явився на полі за двадцять хвилин до кінця матчу і встиг відзначитися результативною передачею, коли Вагнер Лав забивав останній гол у матчі. У півфіналі з уругвайцями Елано не грав, а в фіналі зіграв через дискваліфікацію Жилберто Сілви, але лише 34 хвилини — через травму. Однак саме цей проміжок часу для Елано став найуспішнішим на турнірі. На четвертій хвилині його вивірена передача знайшла Жуліо Баптисту, і той започаткував майбутній розгром аргентинців.

Звання чемпіона Кубка Америки стало першим досягненням для Елано в майці збірної. Повернувшись до «Шахтаря», Елано так і не зіграв жодного матчу за донецький клуб.

«Шахтар» Елано залишав подоброму — душевна прощальна прес-конференція з обіймами Луческу. І це при тому, що час од часу виникали розмови про конфлікти між тренером і футболістом... «Гірники» вигідно продали Елано, що для українських клубів, які часто купують псевдозірок, а потім сплавляють їх мало не задарма, велика рідкість. За трансфер бразильця «МС» заплатив 13 мільйонів євро.

Пригадую слова Андрія Воробея, який у той час перейшов до «Дніпра»: «Мені прикро, що для Елано, Марики влаштовують прощальні конференції, а для людей, які зробили для «Шахтаря» набагато більше, абсолютно нічого». Як тут не погодитися з Воробеєм? Але кошти й престиж понад усе.

Ґрунт для переходу Елано до «Манчестер Сіті» підготував тренер збірної Бразилії Дунга. Двадцять років тому він грав у «Фіорентині», а тренував її тоді Свен-Горан Ерікссон, який прийняв «городян» цього літа: «Я отримав чудові відгуки про роботу Ерікссона в Італії й зараз, вже попрацювавши з ним, я не розчарований. У мене відбулася розмова з Дунгою. Він сказав, що я можу досягти успіху в «Манчестер Сіті» й буду ключовою фігурою в його планах на ЧМ-2010», — сказав Елано.

Мабуть, через особисту симпатію тренера й тому, що команда створювалася по-новому, Елано швидко вписався в гру «городян». Його гол із штрафного у ворота «Ньюкасла» визнаний найкращим голом туру, в грі з «Міддлсбро» Елано поклав дубль... Після десяти турів на його рахунку вже були чотири голи й п'ять результативних передач, найкращий показник «гол+пас» у прем'єр-лізі.

Кажучи про прекрасну гру бразильця на старті сезону, британські медіа висловлюють побоювання, чи довго це триватиме. Мовляв, з приходом зими легіонери з Південної Америки сумують. «Для бразильця, який пожив у холодній Україні, де інколи грають у футбол при «мінус 15», Манчестер — просто прекрасний. Якщо звик там, точно звикну тут!» — запевняє Елано.

Бразилець, хоча й трохи збавив оберти, але постійно на видноті в «Манчестер Сіті». Початок 2008 року Елано розпочав відмінно. Знову забитий гол і чергова перемога його команди. До речі, знову з його ударом не впорався воротар «Ньюкасла» Шей Гівен. Зараз «городяни» посідають четверту сходинку в англійській прем'єр-лізі й уперше за останні роки можуть реально поборотися за бронзові медалі, які дають право на виступ у Лізі чемпіонів, про що завжди мріяв Елано, ще виступаючи за «Сантос». Той «Сантос» зразка 2004 року, коли він здобув золоті медалі бразильської першості, подарував Європі не тільки Елано, а й Дієго та Робіньо.

Згадуючи свої українські часи, він скаржиться на те, що не завжди потрапляв до складу. А ще — на погоду, побут. На запитання «The Times», що треба подивитися туристові, який приїхав до Донецька вперше, Елано відповів: «Навіть не знаю... Хіба що відвіз би вас на тренувальну базу «Шахтаря», там добре. А в самому місті піти особливо нікуди. І їжа там не дуже. Я просив, щоб мені привозили з Бразилії рис, м'ясо, боби. Харчувався, в основному, в ресторані готелю, де жив, там годували пристойно».

Залишимо на совісті Елано страшилки про відсутність у Донецьку пристойного рису. Або на совісті «The Times». З «Шахтарем» Елано здобув чемпіонський титул, з «Сантосом» також були золоті медалі, а от з «Манчестер Сіті» таке навряд чи станеться, але це Елано не дуже турбує. «Головне для мене — грати в сильному європейському чемпіонаті, щоб потрапити на ЧС-2010».

Засвітившись у «Сіті», Елано привернув до себе увагу заможніших європейських команд. У бразильця чотирирічний контракт з «городянами», але вже зараз ведуться постійні розмови про його перехід то в «Інтер», то ще кудись.

Навряд чи, на мою думку, Елано так швидко піде з команди. Навіщо? Його вже полюбила місцева публіка, а тренер «городян» у кожному своєму інтерв'ю не може нахвалитися своїм підопічним.

«Коли в нього м'яч, то можна чекати, що точно буде щось цікаве, — розхвалював Блумера Ерікссон в інтерв'ю «Manchester Evening News». — Не думаю, що він вже розкрив свій потенціал на сто відсотків. Якщо додасть у «фізиці», стане ще ефективнішим».

«Якби в мене був такий гравець, як Елано, коли я тренував збірну Англії, ми б неодмінно щось виграли», – зазначить іншому виданню шведський спеціаліст.

Південноамериканці не досягли великого успіху в прем'єр-лізі за останнє десятиліття. Погана погода, швидкий футбол, габаритні центральні оборонці. Стандартні пояснення. Але це й справді так... З них досяг успіху лише Жуніньо Пауліста (не плутати з Жуніньо Пернамбукано з «Ліона»), який зіграв 121 матч за «Міддлсбро» і забив 29 голів.

Однак Елано цілком може затьмарити його. Нещодавно все той же Ерікссон порівняв Блумера з найкращими гравцями, з якими йому доводилося працювати, — Роберто Баджо і Роберто Манчині. Голи, шикарний діапазон передач, винахідливість. До того ж — такий апетит до чорнової роботи!

В Україні його знали як любителя уникнути боротьби, пограти на «чистих м'ячах». В Англії ж називають гравцем-роботягою.

Такі вже за своєю природою бразильці. Грають, не там, де їм більше платять, а там, де вони хочуть по-справжньому грати.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

БАРСЕЛОНСЬКІ ХВОСТИ МАДРИДСЬКОГО ЗВІРА

18 ТУР

5 січня — субота

Мальорка — Барселона — 0:2
Еспаньол — Вільярреал — 3:0

6 січня — неділя

Мурсія — Осасуна — 2:0
Расинг — Атлетик — 1:0
Валенсія — Леванте — 0:0
Хетафе — Вальядолід — 0:3
Рекреативо — Альмерія — 1:1
Реал — Сарагоса — 2:0
Севілья — Бетис — 3:0
Депортиво — Атлетико — 0:3

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Реал	18	14	2	2	39:14	44
2.Барселона	18	11	4	3	34:13	37
3. Еспаньол	18	10	6	2	29:19	36
4. Атлетико	18	10	4	4	34:19	34
5. Вільярреал	18	10	2	6	30:27	32
6. Расинг	18	8	5	5	18:19	29
7. Валенсія	18	8	3	7	22:28	27
8. Севілья	18	8	2	8	35:23	26
9. Мурсія	18	5	7	6	16:20	22
10. Сарагоса	18	5	6	7	27:30	21
11. Мальорка	18	5	6	7	26:29	21
12. Вальядолід	18	5	6	7	24:27	21
13. Хетафе	18	6	3	9	19:24	21
14. Рекреативо	18	5	6	7	14:21	21
15. Осасуна	18	5	5	8	20:23	20
16. Альмерія	18	5	5	8	15:21	20
17. Атлетик	18	4	7	7	16:19	19
18. Бетис	18	4	6	8	17:26	18
19. Депортиво	18	4	5	9	16:27	17
20. Леванте	18	2	2	14	11:33	8

У наступному турі, 12 - 13 січня, зустрічаються

Барселона — Мурсія
Атлетик — Севілья
Бетис — Хетафе
Вальядолід — Рекреативо
Альмерія — Еспаньол
Вільярреал — Депортиво
Сарагоса — Мальорка
Осасуна — Расинг
Леванте — Реал
Атлетико — Валенсія

Найвлучніші

Луїш Фабіано («Мальорка») — 12
Рауль Тамудо («Еспаньол») — 10
Дієго Міліто («Сарагоса») — 9
Руд ван Ністельрой («Реал») — 9

Сегунда
19 ТУР

Ейбар — Альбасете — 1:0
Кастельон — Нумансія — 0:0
Кадіс — Малага — 0:1
Кордоба — Спортинг — 2:2
Саламанка — Реал Сосьєдад — 3:2
Гранада 74 — Гімнастик — 1:0
Еркулес — Севілья В — 1:2
Полі Ехідо — Херес — 0:0
Алавес — Феррол — 1:0
Тенеріфе — Сельта — 3:2
Лас Пальмас — Ельче — 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Малага	19	12	3	4	31:17	39
2. Нумансія	19	11	5	3	28:15	38
3. Спортинг	19	9	5	5	29:19	32
4. Севілья В	19	8	7	4	20:18	31
5. Ельче	19	8	5	6	23:19	29
6. Сельта	19	7	7	5	26:22	28
7. Реал Сосьєдад	19	7	7	5	20:18	28
8. Тенеріфе	19	7	7	5	25:24	28
9. Гранада 74	19	8	4	7	23:23	28
10. Ейбар	19	8	4	7	21:21	28
11. Еркулес	19	6	8	5	26:21	26
12. Саламанка	19	7	5	7	27:24	26
13. Кадіс	19	7	4	8	17:18	25
14. Алавес	19	6	6	7	21:22	24
15. Кордоба	19	4	11	4	23:25	23
16. Кастельон	19	5	7	7	17:17	22
17. Гімнастик	19	5	5	9	19:23	20
18. Полі Ехідо	19	5	5	9	17:28	20
19. Альбасете	19	4	5	10	12:21	17
20. Феррол	19	4	5	10	19:29	17
21. Лас Пальмас	19	4	5	10	17:29	17
22. Херес	19	2	10	7	18:26	16

Відкривати друге коло чемпіонату Іспанії випала честь парі «Мальорка» — «Барселона». Зважаючи на те, що клуб з Голеарських островів не може виграти в себе вдома майже з початку жовтня, його шанси в двобої із наразі другою командою примери, навіть попри травми у рядах суперника Мессі та Роналдиньо, виглядали, прямо скажемо, невисокими. Все-таки солідні кадрові резерви каталонців (і за класом, і за чисельністю) поки що можуть приносити «Барсі» залікові очки навіть без участі однієї-двох культових фігур (я, в першу чергу, маю на увазі Мессі). «Реал», певна річ, — зовсім інша справа... Зате такі типові представники середини таблиці, як «Мальорка» «Барсі», як бачимо, цілком по зубах і без допомоги Ронні та Мессі.

Наміри Франка Райкаарда щодо розправи над острів'янами особливою оригінальністю не вирізнялися: максимально швидко, за рахунок стартового натиску повести в рахунку, після чого перейти до контратакуючих дій. Утім, такий собі план «Барбаросса» гостям відверто не вдався. У першому таймі «Мальорка» більш ніж упевнено оборонялася від навали «блаугранас», котрим, як не крути, таки не вистачало нестандартної вигадки ледь чи не в кожній із своїх комбінацій. Головне вістря — Самуель Ето'О, як відомо, ой, як потребує для себе розпасовщика, а його в той момент не знайшлося. Тож не дивно, що майже увесь основний час камерунець перебував на голодному пайку, себто без передач. Так само не знайшов себе на полі молодий Дос Сантос і не зовсім молодий Гудйонсен. Однак, у середині тайму в гостей таки з'явилось кілька напівмоментів (два удари Хаві зблизька та здалеку: перший заблокували, другий пройшов у метрі над «дев'яткою» — неточний постріл головою Маркеса). У господарів, окрім падінь за власної волі у чужому штрафному майданчику та впрошувань у судді пенальті, зрештою, пройшло кілька непоганих атак по центру, результатом котрих можна й навіть треба згадати небезпечні удари Гуїси та Басинаса. В цілому, рівний та абсолютно нічийний і по грі, й за рахунком перший тайм.

В другому таймі «Мальорці» було зовсім зле. Майже зі свистком травмувався головний бомбардир острів'ян Даніель Гуїса, замість якого на полі вимушено з'явився Віктор. З'явився і... загубився. Таким чином, і без того малопомітна в першій 45-хвилинці атака господарів більше не несла із собою особливої загрози воротам Вальдеса. Хонас Гутьєррес фактично самотужки тягнув партнерів за вуха у напад, але все було марно — вони його майже не підтримували.

А «Барса» в цей час взяла та й відкрила рахунок! Свою роль зіграло стандартне положення: вільний від опіки Рафа Маркес ударом головою замкнув подачу з кутового Хаві. І тут, як то кажуть, запахло смаженим! Райкаард, випустивши в напад на додачу до Кркича Анрі, не прогадав. «Барса» заграла набагато жвавіше й частіше стала загрожувати воротам опонентів, врешті-решт забивши ще раз... Щоправда, Анрі це зробив із начебто офсайду та м'яч не без претензій відмінили.

На останніх хвилинах Варела зважився на останній відчайдушний удар здалеку — Вальдес забрав м'яч, а вже у наступній атаці «Барса» подвоїла рахунок. Кркич промчав по лівому флангу, по дорозі дотепно поміж ніг прокотивши м'яч під Гутьєрресом, відпасував у центр Анрі, котрий одразу ж м'яко відкотив під удар Ето'О, а Семмі нищівним ударом метрів з 22-х прямісінько в нижню лузу усе ж таки не зміг не засмутити наостанок свою колишню команду.

Класний поєдинок на чолі з Раулем Тамудо провів «Еспаньол». А капітан, і водночас найкращий снайпер в історії цього клуб, знову не залишив поле без забитих м'ячів у власному послужному списку. Спершу Тамудо скористався вивіреною передачею партнера Гарсії, та, вирвавшись віч-на-віч з кіпером, вразив дальній кут; а згодом розстріляв ворота ударом впритул після розиграшу кутового. Вальдо (кому цікаво), до речі, теж після стандарту відзначився, от тільки зі штрафного — у стилі кунг-фу після відскоку від перекладини (пробивав штрафний усе той же Луїс Гарсія) розстріляв сітку воріт Вієри. Тут, з огляду на хід подій, усе стало зрозуміло ще до перерви...

Що ж, «папуги» широким кроком йдуть у Європу! А призове третє місце після такої ефектної перемоги над прямим конкурентом «Вільярреалом» їм належить по праву!

«Реал» на домашньому «Бернабеу» відверто зіграв другим номером, а саме — від оборони проти наразі яскравого середняка примери арагонської «Сарагоси» і, врешті-решт, здобув перемогу там, де логічніше мали перемагати інші! «Столичні» мали отримувати у свої ворота штук п'ять голів, аби не їхнє диво у воротарських рукавичках на останньому рубежі Ікер Касильяс! Здавалося, смертельні постріли Дієго Міліто, Рикардо Олівери, Серхіо Гарсії, Дієго от-от мали досягти цілі... Проте іспанець усе відбивав, або ж приймав на себе!

Кара мадридська за марнотратство довго на себе чекати не змусила! Забивали господарі усе, що могли забити, й, як правило, після стрімких контратак. Ністельрой головою підправив у ціль на передачу з флангу Робіньо. Згодом забив і сам Робіньо. Йому дали спокійно пройти до штрафного, звідки він обвідним ударом поклав м'яч у дальній кут.

Таке враження, що Капелло й досі працює в Мадриді...

Олексій ЧЕРНИШЕВ.

«Мальорка» — “Барселона” — 0:2 (0:0).

«Мальорка»: Люкс, Варела, Давід Наварро, Нуньєш, Фернандо Наварро, Хонас Гутьєррес, Перейра, Басинас (Трехо, 71), Аранго, Ібагаса (Борха Валеро, 79), Гуїса (Віктор, 49).

«Барселона»: Вальдес, Пуйоль, Маркес, Габріель Міліто, Абідаль, Хаві, Яя Туре (Едмілсон, 70), Гудйонсен (Кркич, 46), Іньєста, Дос Сантос (Анрі, 64), Ето'О.

Голи: Маркес (63), Ето'О (90+3).

«Еспаньол» — “Вільярреал” — 3:0 (3:0).

«Еспаньол»: Камені, Лакруз, Торрехон, Давід Гарсіа, Сабалета, Вальдо, Де ла Пенья, Уртадо, Рієра (Моха, 60), Луїс Гарсіа (Смілянич, 72), Тамудо (Коромінас, 83).

«Вільярреал»: Вієра, Годін, Фуентес, Капдевілья, Анхель, Сенна (Касорла, 65), Мавуба, Кані, Пірес, Матіас Фернандес, Россі.

Голи: Тамудо (9, 36), Вальдо (14).

«Мурсія» — «Осасуна» — 2:0 (0:0).

«Мурсія»: Нотаріо, Де Кос, Мехіа, Арсо, Пенья, Абель Гомес, Мовілья (Гальярдо, 62), Пабло Гарсія, Регейро (Іньїго, 59), Гойтом, Байано (Рікі, 78).

«Осасуна»: Рикардо, Аспилікуета, Кручага, Мігель Фланьо, Монреаль, Пуньяль (Уго Віана, 77), Плашил, Ектор Фонт, Маргайраз (Портильо, 81), Вела (Хуанфран, 66), Даді.

Голи: Гойтом (73), Абель (90+3, з пенальті).

«Расинг» — “Атлетик” — 1:0 (1:0).

«Расинг»: Тоньо, Пинільос, Оріоль, Сезар Навас, Айосе, Хорхе Лопес, Душер, Кольса (Йорді, 67), Серрано (Пабло Альварес, 63), Мунитіс (Чіте, 17), Смолярек.

«Атлетик»: Арансубія, Іраола, Устариц, Аморебьєта, Койкилі (Дель Орно, 75), Хаві Мартинес, Орбаїс, Давід Лопес (Сусаета, 61), Йєсте, Гармендія (Адуриц, 52), Фернандо Льоренте.

Гол: Чіте (43).

«Валенсія» — «Леванте» — 0:0.

«Валенсія»: Хільдебранд, Арисменді, Ельгера, Марчена, Моретті, Санні (Еду, 45), Бараха, Сильва, Хоакін, Вісенте (Жигіч, 64), Вілья (Хуан Мата, 75).

«Леванте»: Куйович, Руб'ялес, Серрано, Альваро, Дескарга, Берсон, Томмазі, Хуанма (Еттьєн, 62), Куртуа (Саул, 77), Леон (Мігель Анхель, 62), Гейхо.

Вилучення: Жигіч (84).

«Хетафе» — «Вальядолід» — 0:3 (0:0).

«Хетафе»: Аббондансьєрі, Кортес, Беленгер, Діас, Ліхт, Селестіні, Пабло Ернандес (Браулio, 64), Гранеро, Пальярдо (Гавілан, 46), Дель Мораль (Альбін, 76), Ікечукву Уче.

«Вальядолід»: Асенхо, Маркос, Кальво, Рафа, Лопес, Рубіо, Вівар Дорадо, Сісі (Борха, 86), Капдевілья (Сесма, 85), Віктор (Камачо, 71), Хосеба Льоренте.

Голи: Вівар Дорадо (53, 75), Рубіо (67).

«Рекреативо» — «Альмерія» — 1:1 (1:1).

«Рекреативо»: Соррентіно, Кальво, Яго Бузон, Касерес, Полі, Карлуш Мартінш, Хесус Васкес, Камуньяс (Конго, 79), Хаві Герреро, Айтор (Маркітос, 75), Сінама Понголь.

«Альмерія»: Дієго Алвеш, Бруно, Карлос Гарсія, Пулідо, Сисма (Акасьєте, 89), Соріано, Феліпе Мело, Хуаніто (Кабрера, 78), Хуан Ортіс (Наталіо, 78), Мане, Негредо.

Голи: Сінама Понголь (14), Мане (20).

«Реал» — «Сарагоса» — 2:0 (0:0).

«Реал»: Касильяс, Рамос, Каннаваро, Хейнце (Торрес, 17), Марсело, Діарра, Снейдер (Гуті, 54), Баптішта (Гаго, 78), Робіньо, Рауль, ван Ністельрой.

«Сарагоса»: Лопес, Діого, Айала, Серхіо, Хуанфран, Габрі, Люксен, Сапатер, Рикардо Олівейра (Паредес, 78), Дієго Міліто, Серхіо Гарсіа (Габі, 75).

Голи: ван Ністельрой (66), Робіньо (77).

«Севілья» — «Бетис» — 3:0 (2:0).

«Севілья»: Де Санктіс, Дані Алвес, Драгутінович, Ескюде, Москера, Кейта, Хесус Навас, Поульсен, Капель (Шевантон, 71), Луїш Фабіано (Адріано, 64), Кануте.

«Бетис»: Рикардо, Альберто, Морено, Рівас (Антоніо Санчес, 29), Даміа, Муньос, Марк Гонсалес (Хіско, 69), Рівера, Хосе Марі, Луїс Едуардо, Собіс (Сомоса, 46).

Голи: Луїш Фабіано (26, 42), Дані Алвес (63).

«Депортиво» — «Атлетико» — 0:3 (0:1).

«Депортиво»: Мунуа, Барраган, Коллочині, Адріан Лопес, Феліпе, Де Гузман, Серхіо (Верду, 60), Лафіта (Рікі, 73), Гуардадо, Рубен Кастро (Адріан, 60), Бодіпо.

«Атлетико»: Абб'яті, Переа, Пабло Ібаньєс, Фабіано Еллер, Антоніо Лопес, Максі Родригес, Рауль Гарсія, Хурадо (Луїс Гарсія, 73), Сімао (Рейєс, 76), Форлан, Агуеро (Клебер Сантана, 68).

Голи: Форлан (40), Агуеро (52), Хурадо (65).

СКАНВОРД № 73 «МОЛОДІ ТАЛАНТИ»

Півоборонець «Астон Вілли»

... Зеув

... Інгессон

Англ. арбітр

Нападник зб. Словакії

Форвард «Галатасарая»

Штраф

... Акобян

Фото 1

Сеол ... Х'юн

Команда з Ісландії

Дардаї, Пантелич

Нападник зб. Кіпру

... Бойєр

Фото 2

Фото 3

Камерун. футболіст, який помер на полі

... Невілл

Сесар, Матерацці

Форвард «Арсенала»

Клуб із Греції

... Ширеа

Фото 1

Фото 2

Фото 3

Фото 4

Хавбек «Реала»

Турецький екс-бек «Шахтаря»

... Гаттузо

Півоборонець «Реала» та зб. Іспанії

Лі ... Ен

Фото 5

Оборонець «Ліворно»

Плеймейкер «МС»

... Чжун Хван

Хавбек «Барси» 90-х

Фото 4

Фото 5

Фото 6

Фото 6

Фото 7

Пабло ...

Ковач, Штранцль

Фото 8

Півоборонець «Селтіка»

Півоборонець ЦСКА

Прізвисько Трапаттоні

Бек «Русенборга»

Стадіон у Ніцці

Гравець зб. Румунії на ЧС-2000

Атлетика, гімнастика

Капітан ЧС-1994

Фото 7

Фото 8

Фото 9

«... Каетано»

Хавбек зб. Японії на ЧС-2002

Фото 9

Винахідник єврокубків

Бек «Реала»

Бохум, Дуйсбург

Поле

Стадіон у Барселоні

Форвард «МЮ»

Бек «Баєрна»

Англ. клуб

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Національні чемпіонати

ГРЕЦІЯ

15 тур

«Іракліс» — «Олімпіакос» — 1:2
«Ксанті» — «Ерготеліс» — 1:0
«Верія» — «Левадіакос» — 3:1
«Панатінаїкос» — «Каламарія» — 1:0
ОФІ — «Арис» — 0:1
«Атромитос» — «Паніоніос» — 0:2
ПАОК — «Лариса» — 1:0
«Астерас» — АЕК — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Олімпіакос	15	10	4	1	30-12	34
2. Панатінаїкос	15	10	3	2	23-6	33
3. АЕК	15	11	0	4	30-8	33
4. Астерас	15	8	4	3	16-7	28
5. Арис	15	7	4	4	13-8	25
6. ПАОК	15	7	2	6	19-16	23
7. Паніоніос	15	6	4	5	19-20	22
8. Атромитос	15	6	3	6	12-14	21
9. Ксанті	15	5	3	7	16-16	18
10. Лариса	15	2	9	4	11-15	15
11. Іракліс	15	3	6	6	12-17	15
12. Верія	15	3	5	7	11-17	14
13. ОФІ	15	4	2	9	19-29	14
14. Каламарія	15	3	4	8	14-28	13
15. Левадіакос	15	3	3	9	11-28	12
16. Ерготеліс	15	1	6	8	9-24	9

ПОРТУГАЛІЯ

15 тур

«Академіка» — «Брага» — 3:3
«Сетубал» — «Бенфіка» — 1:1
«Боавішта» — «Спортинг» — 2:0
«Пакуш Феррейра» — «Лейрія» — 2:1
«Маритиму» — «Лейшоєш» — 2:1
«Амадора» — «Гімарайнш» — 4:1
«Портум — «Наваль» — 1:0
«Белененсеш» — «Національ» — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Порту	15	12	2	1	24-5	38
2. Бенфіка	15	8	5	2	26-9	29
3. Спортинг	15	7	5	3	22-14	26
4. Гімарайнш	15	7	4	4	18-18	25
5. Сетубал	15	5	9	1	22-15	24
6. Брага	15	6	5	4	18-15	23
7. Маритиму	15	7	2	6	19-13	23
8. Белененсеш	15	4	7	4	13-14	19
9. Національ	15	4	5	6	11-13	17
10. Амадора	15	3	7	5	17-18	16
11. Боавішта	15	3	7	5	14-22	16
12. Академіка	15	3	6	6	15-23	15
13. Наваль	15	4	3	8	10-23	15
14. Лейшоєш	15	2	9	4	15-18	15
15. Пакуш Феррейра	15	3	3	9	12-22	12
16. Лейрія	15	0	5	10	9-23	5

ШОТЛАНДІЯ

22 тур

«Сент-Міррен» — «Хайберніан» — 2:1
«Рейнджерс» — «Данді Юнайтед» — 2:0
«Інвернесс» — «Гретна» — 3:0
«Хартс» — «Кілмарнок» — 1:1
«Фалкирк» — «Абердин» — 0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Рейнджерс	19	14	2	3	45-16	44
2. Селтик	20	13	4	3	51-17	43
3. Мазервелл	20	11	2	7	30-25	35
4. Абердин	22	9	6	7	28-29	33
5. Данді Юнайтед	22	10	2	10	32-30	32
6. Фалкирк	22	9	5	8	34-35	32
7. Інвернесс	22	10	1	11	31-35	31
8. Хайберніан	21	7	7	7	29-28	28
9. Кілмарнок	22	5	7	10	23-32	22
10. Сент-Міррен	20	6	4	10	13-31	22
11. Хартс	22	5	6	11	32-40	21
12. Гретна	20	2	4	14	16-46	10

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.com.ua
Сайт:www.ukrainian-football.narod.ru

В.о. головного редактора Л.О.МАКСИМЕНКО
О.П.ТРАВЯНКА (відповідальний за випуск)
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025002.
Індекс 60994.

4820012961870